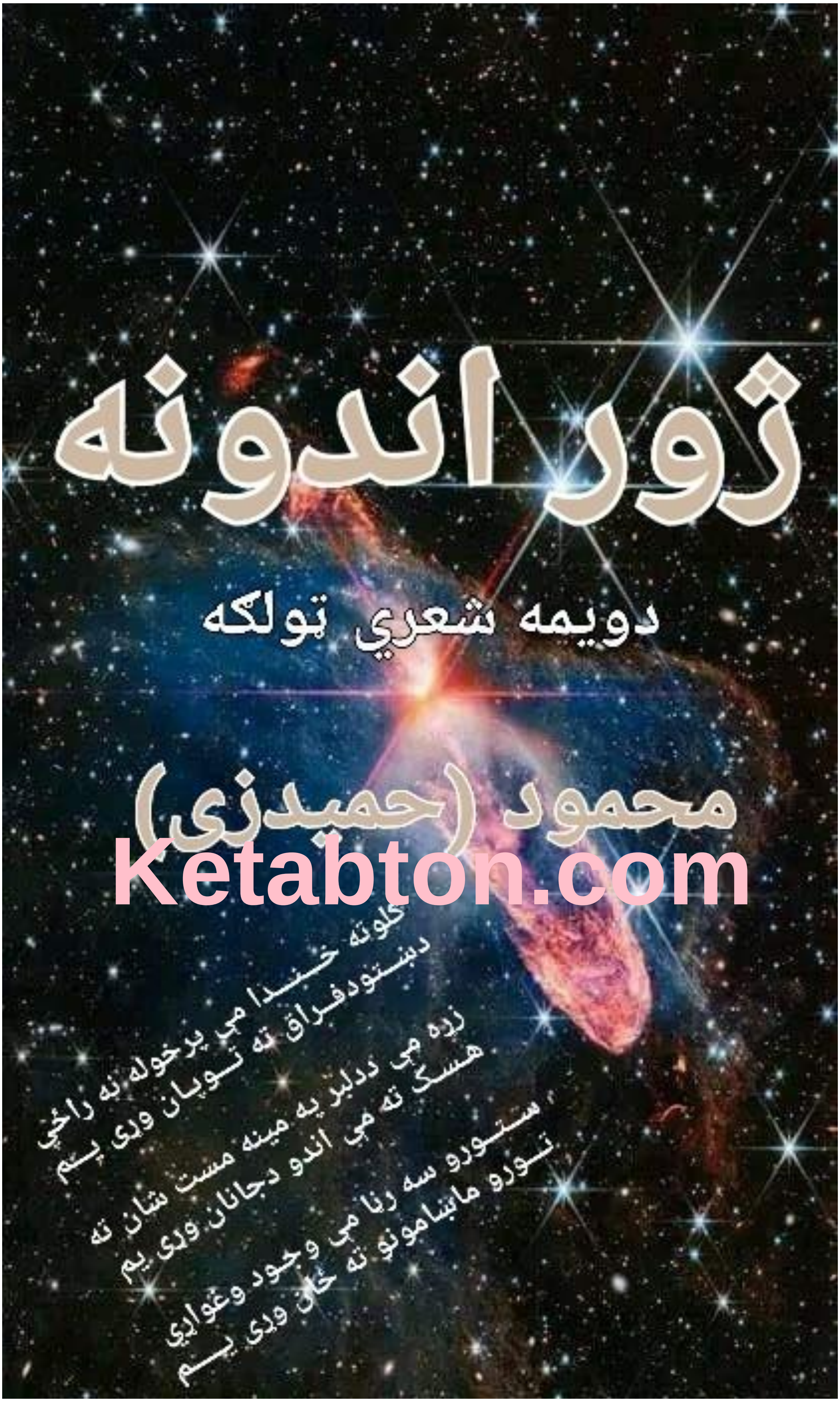

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

1 Figure

دکتاب پېژندپاڼه
نوم :ژوراندونه
لیکوال: محمود حمیدزی
دخپریدو بڼه: آنلاین
ټایپ او ډزین: محمودحمیدزی

یادونه: ددې کتاب دچاپ حقوق دلیکوال سره خوندې دي
دوسمه یادونه:هیڅوک حق نه لري چي یاد شعرونه دموسقۍ سره زمزمه کړې.

****

دلیکوال نورخپارسوي کتابون.
۱په سمندرکي دملغلرولټون:ویښونکي اوفکرجوړوونکي مقالي
۲دالماسوپنډ:دپښتو متلونو دویلو ځایونه او علتونه یې
۳رون سیند لومړۍ شعري ټولګه
۴په کایناتو کي دقرآنکریم علمي معجزې:ژباړه
همدا کتاب

داړیکونیولوپتې:فېسبوک:محمودحمیدزی،وټساپ ۰۷۰۴۰۵۶۱۰۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمد شريف

ثناء ستاينه دې وي تاته مولا
ماته دي ډېرې خوشحالۍ راکړي

دروغ وجود يمه خاوند خالقه
هر لهزه کي دي ښادۍ راکړي

سجده کواى سم بيله عذره خدايه
دهريو لوري دي ډالۍ راکړي

زما عاجز ښخه راضي سى ربه
ما ته خوښۍ دي دنړۍ راکړي

ديوهې ورکړه خوداستا په لاس ده
په کتابونو دې هستۍ راکړي

شکر ګذرا يم حميدزى په هر حال
که دي جونګړه يا ماڼۍ راکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژور	اندونه

ستا ثنا وایم خالقه
رونې لیدونکی دجهان یم

دکوچني وجود په فکر
هم آندورې دآسمان یم

لوړي کندي واړه ګورم
ژورلیدباندروان یم

دګناه څخه داریږم
بیریدونکی دتاوان یم

دخپل کړوبخښنه غواړم
که دبد کړو توپان یم

مینه زړه کې مې کړي زیاته
زه مین په خپل جانان یم

عبادت مې ته قبول کړي
زه غریب یمه ناتوان یم

نیک وګړي راته ګران دي
دپښتون قام دکاروان یم

ربه ماته علم راکړي
داسي علم چې لوی کان یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هــيـــواد ګل ګلزارکړي
زه دګـــران افغانستان يـــم

حـــــميـــدزی عاجز بنده يم
په سراوښکولوندګريوان يم

خپل ځان
ستـا دستايلو سه منکر ښنګه سي
دخپـل وجود څخه بهر ښنګه سي

دسـتـرګـو منځ کي درازو کمی دی
پيښمان دهـرڅه سه بشر ښنګه سي

ړانـده وکړي دي سپوږمی نه ويـني
رڼا کي ورک خـلـګ دلـمرښنګه سي

هــره زره ســتـــا صــفــتــونـه کوي
دعقل شتون کي بي خبر ښنګه سي

درتـولـو غـوره ستا وينا چي لولي
دها وګـړي څوک لاستر ښنګه سي

که نيغه لار بانـدي مزل وکړي څـوک
هـغه خپـه به پـه محشر ښنګه سي

حـمـيـدزی بـدو څخه کـرکـه کوم
بدو کي هسک دسړي سر ښنګه سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې يې خوږې دي
دستورو ځلا هيڅ ده دجانان ښکلامې هـومره
سپوږمۍ يې په ليدلو پــرمابينځ باندي ماتيږي

خبرې يې خــــوږي دي انسان کله په مــړيږي
دهــريــؤه کلام ښخه خــــوږه يې را اوريږي

نږۍ باندي ښايسته ده ونې هم ورته سلام کړي
سپين لمريې احــتــرم کړي په وريځوکي پټيږي

پيريانو ته مــحبــوب دئ انسان ولې نه پوهيږي
انـــســـانـــه ســتــا لپاره کله لويه ورځ لنډيږي

قربان مې تول ژوندون سه دجانان تر قــدمو نو
په ښـــار داوسيدو يې انـــورونـــه پاشل کيږي

سلام دحميدزي په ډېر درنښت باندي قبـول کړه
زما روح ســتــا ديادونـــو په چينه باندي اوبيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

رنــــګــونــه قاتلان ســـول دګلونو ښاريې وران کړ
بلبل لـــيـــونی ســــوی دتالـــونـــو ښاريې وران کړ

انــســـان فقيرنــشـــه دئ دخپل ژوند خوندونه اخلې
تېز وخت دئ ياغي سوی دعمرونو ښاريې وران کړ

قـــلـــم يې دئ پلورلی کاتـــب تـــــوره کړله ښکلي
دمـــيـنــې عاليم بدسو دعشقونو ښاريې وران کړ

خـــوشـــبـــويې پـــر دماغــــو دلونګو نه لګيږي
ماليار عــقـــل بايللی دعـــطرونو ښاريې وران کړ

دځان ســــره په جنګ دئ حميدزی څومره بدسوی
بايللی يې خپل هوښ دئ دخيالونو ښاريې وران کړ
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

سـتـرګې ستا ليدلو ته تلوار کوي
وخت راباندي ځومره انتظارکوي

درومم ستا په لاره ښايسته ياره
چل مي قـدمــونــه داغيار کوي

راوړه تـخـيـوله دجانان ياد مي
زړه مي دبـرياو يـــئو ديدارکوي

زه يې په ياري باندي سرلوړی يم
زړمې ديار ياد باندي قـــرار کوي

مينه يې رڼا شېندي دلمر په شان
عـقـل يې ښـکـلا باندي اقرارکوي

زارکړه حميدزی دخپل دلبره ښځه
تـګ مظلوم انسان په نيغه لارکوي
20/8/1398
•

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلی جانان

کـه ګـلـــونــه وړاه ښکلي ته دتېــولـو نه يې ښکلی
دا نـــــړی په تا روښــــانــه ځـــکــه ټـولـو يې منلی

تا تــيـــارې کــړلې روښانه په هـــســک لمر يې منوره
تـــه دواړو رهـــنـــمـــا يــې پــه نـــــړی ځـلـيـدلی

ســـتـــا ديـــؤليد وپــه هـيـلـه ډوب آندونوسمندرکې
مـــيـــنــــه ستا ســـره کــومـه ته يې ښومره نازولی

ستوري ډېر دي په آسمان کي خوځلا کي يې توپير دئ
ســـتـــا خو شبوده ښـومره ډېره ته ګلاب يې غوړيدلی

که مې هـيـلـــه ده نـــودا ده ستا پرلارتلل تل غـــواړم
حـــمـــيـــدزی به هله ښاد سي که وې ستا پر لار تللی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لونګ

دژونـــــد دکــړاونـــو ســــــره جنګ ښه راته ښکاري
خيالونه چي مــي ښــکلـــي وي لـونـګ ښه راته ښکاري

بـــــريـــا ته په ورتتلو کي ګـــړنـــګ به هتمن راسي
هـــــمـــــــت چي پياوړی وي هـررنګ ښه راته ښکاري

دخـــــواســـــــت دمـلـغـلـرو سه ګټلي سکاره ښه دي
دنـــــفــــس په ښــــه کــوټلو کي اونګ ښه راته ښکاري

پـــــيـــــغــــور چي دقــــلــم دجــوړولــو راته راکړي
مات مات قلم مي خوښ دی داسي ړنګ ښه راته ښکاري

په ظـــــلــــم چي مانـــــی دملغلرو زه پـــــيـــداکړم
خاورين کورمي خپل خوښ دئ چت يې زنګ ښه راته ښکاري

دزړه ســــره خــــــبـــــــري حميدزيه نيغي ښه وي
خپه چــي راســــه نور وي زړه مي تنګ ښه راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

صدقه مې درته ځان سه

ستا دنـــوم په اوريــدو زړه په ژړاسي
زما روح دې ســتـــا په لاره کي فنا سي

هيڅ وګړی ستا سه هسک نه دي دلبره
ستـــا خبروته مرغان هم په غوغا سي

هــرپــاک زړه درتـه سلام کوي ښاغليه
په خــــبــــرو مــــعـــطــره دي هو اسي

صــــدقه درنه قــــربــان ښکلي جانانه
هــره تــيــږه دي په مابانذي ګوا سي

کـــه بـــريا غـــوارم ستا لاره دبرياده
تـــوره شپه ستا په يادوباندي رڼا سي

حـــمـــيدزی درود سلام درباندي وايم
زما ژونــد دي ستا پــه لارکي فدا سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماسردار

ســتــا دسترګــو دبنـکـلا په نندره يم
ياره زه دې پـــه لـــيـدو باندي نشه يم

صــدقه مي درسه داخاوري وجود سه
کــه پــه تايــمـــه ميين هله زه بنه يم

ســتـــاخــبرې ځومره ښکلي دي دلبره
ســتـــا په زيرو باندي زه پوره ډاډه يم

دګـــلـــونـــو څــخــه ښـکـلي نازوليه
هــرګـــرې دې په يـادونـــو کي غوټه

ستا فراق زغمل درتول ستونزمن کاردئ
ســتـا سه ليري که سوم زه به لولپه يم

اې جـــانـــانــه ما دځـانـــه ســره بوزه
ستا نه شتون کي به داورايره ايره يم

ســلامـــونـــه مي قبول کړه زما سرداره
حــمــيـدزی درخړو خاورو غوره نه يم
25/5/1399

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

والــــوزم آسـمـان ته الــوتـل پیل کړم
ځان ګورم دهسک خواته ختل پیل کړم

دانــــړی بـــد رنـــګـه راتــه نه ښکاري
ولې دخـــپـــل زړه غریب وژل پیل کړم

مـینـه دلـتــه هـر خـوا رڼا ګاني کـړي
ځان سره مې بدکړم چې خندل پیل کړم

وګـــوره دغـــرونـــو داعــاجز وجود
زه ولې غـــرور ته نـخـیـدل پیل کـړم

مــرګ مې درســرو وینو رانږدي دی تل
اخ بـــد یم ګناه ته چې ورتلل پیل کړم

داخـــبـــــره ځان تــه ولې نـــه کـــوم
کـلـــه به دراز ســمـتــه مزل پیل کړم

ربــه ته مــې مینه زړه کې میشته کـړي
هسې چې دزړه مـې رغـیـدل پیل کړم

مینه سوځیدوونکې مې په خــواکې ده
یاد چې دښکلا کړم سوځیدل پیل کــړم

وغــــوړم دعا وو کې ګـل رنـــګ جانان
خورا حمیدزی یاد کې یې ژړل پیل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

ستـــــا دمـــــخ دوړانـګـو زور دئ
چي مې زړه کي هر وخت شوردئ

درنـــــه زارمې ســـــه تېول عمـر
جـــنـــتـــونـــو کي دي کـور دئ

ســتـــا ويـــنـــاوي تـــولې ښنکلي
پـــر نـــېرۍ دي علم خـــور دئ

څـــوک چي تا بانـــدي مين وي
دهـــغـــه زړګی تـــکـــوردئ

حـــمـــيـــدزی درته سلام کړم
زما نـــظـــر تل ستا پـــه لـور دئ
1400ه ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربــــه مــيــنــې ډک جـــهـــان راکـــــړه
مـــوږ ته عــذاب څخه امـــان راکړه

افغانستان دجــنــګــه خـلاص کړه نور
ويــنـــو ســه پـاک يې هــر مکان راکړه

نــور دجــنــګ جـګـړو څخه بيزاره يو
غـمــه څخه خـلاص افغانستان راکړه

نور دهردجنګ لمبوکي اوسيدل ګران دي
ژونـــد تـــه درنـــګـونو مــوباران راکړه

مات کـړي ها ټـوپـک چي پښتان وژني
مـــوږ هــريــو وګـړي عـرفـان راکـړه

تل چي موغمګين زړونه خوشحاله وي
تــګ پــرنــيـغـــه لاره دجــانــان راکــړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهیوادغم

دخوب کول کول کله ارام راکوي
غـم دهـیـواد راتــه الهام راکـوي

دیــتــمــانــو اســویلي اورمــه
داژوندون سترى دى افهام راکوي

ویــنــه زموږ ورته ارزښته نه لري
غـلـیـم وژنه دسـتـرقــام راکوي

دهــره څایـه خــنــدا لیري تللي
سلګۍ ژړاوي هــر ماښام راکــوي

د وروړو ژلــو څــومــره غته دالیَ
دشــهــیــدګل جسد انعام راکوي

راځــه چي عــلــم حمیدزیه وکړو
د ژونــدکولــو تــه دوام راکــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړۍ

دانـــړۍ ښـــومـره ښايسته ده!
هـــره خـــوايې رنـګـينـه ده!

مـــوږ په ژونـــد کله پـوهيږو؟
په مـــوږ څـکـه تــوره شپه ده!

علـم نــه کــــوو بـــد کـانـدو،
څـــکـــه دلـــتـــه لا جـګـړه ده

دخـپـــلـــوی ښـخـه منـکريو
زمـــــوږ ســـه تـلـلي کافله ده

زمـــوږ وجـــود کې رحـم نسته
قـتـل کـــــړي مــــو ډيـــوه ده

دنـيـکـونـــو نـومـو نوم بدکړ
اخ تـــيــاره مــــومـيـلـمنـه ده

قـلـمـونـه مــــوبـــــد ابسي
خــــوښـــه کړي مو وسله ده

دبـــــريا وو ښـخـه تـښـتـو
لـــويـــه مـاتي زمـــوږ ملـه ده

بـس دی ژونـدبه نورشروع کړو
دانـــــړی واړه ښـايـسـتـه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژور	اندونه

کتابونه به راوخلو
دکتاب مخ آینه ده

علم پوهه به کړو غوره
بې علمي په اورپخه

په یوالي کي موګټه،
حمیدزیه زرغونه ده!

جانان ته

ستا دکتلو انتظار کومه
کرکه یوازي داغیار کومه

جانانه ته راته درهرچا تیریې
ځکه دډېرو زړونو ښکار کومه

ستا دښکلا ښخه مي رنګ اخیستی
دهرې کړنې دي اظهار کومه

تل دي یادونه أوره ومه په ځان
که مي وس وسي دغه چار کومه

ستا دخبرو ښخه خوند اخلمه
ستا یادونه په هر ښار کومه

ستا دجامونو نوش ته تږي خلک
حمیدزی هم ورته تلوار کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

ستا دېښايست صـفـت کوای کله سم
خيال کي انځـوردي رسمواى کله سم

درته قـــربان مې هـــره ساه سه ګله
يـــؤه شيېبه دي هـيــــرواى کله سم

جانانه زه دي دديـــدن تـــــږى يـم
په ويـښــه دلته دي ليداى کله ســـم

ســـتـــا ديادونـــو سلسلې پاکي دي
نوم دي دخولې ښخه ايستاى کله سم

ســتــا دخـــبـــرو ښخه خـــوند اخلمه
ږغ دي جانانه اوريـــــداى کله ســـم

حـــمـــيــــدزى تږى يم اوبه دي راکړه
ســــتـــا دجـــام تنده ماتواى کله سم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژونــــد درازونـــو پريمان
هــــــره شيېبه يې ارمـــان !

کـــــه دې نــيـکئ کـــولې
درڅخه خوښ وي سبحان!

آسـمـــان ژاړکړي هاوخت
چي ظلم کــانـــدي انسان!

بـــريا تـــل نـــه وي واوره!
ډېر دی اوچت شين آسمان!

خـــوبـــونـــه لوی وينه خو:
تـــېــــز راروان دی خـــزان!

ګـــلـــونـــه خوښ کړه ځکه:
اغـــزي تـــل ډک وي دزيان!

کـــتـــاب دهـــيـلـو وايه:
غـــم دي دانـن خوره دځان!

دونـــيــا کي ژونـد کله ستـه
دعـــقـــبـا ژوند نا پـــايـان!

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکي دمـــخـــه مـه غواړه!:
پاکي دنــفــس تېنګ ایمان!

شـــکـــرکـــوه هـــرګړی
ته بـــــخـــتـــــور دجهان!

حـــمـــیـــدزی لارنه ویني
ځـــکـــه ولاړدئ هـــیـــران !
****

رنــــګــونــه را اوریږي موږ سپرلي ته انتظاریوو
دښـــو دېـــرو مــودو سه دجانان دښکلي ښاریوو

که بخت مو رابیدار سو بریالي به سو په ژوندکي
غافل نه یـــوو مالیاره دبــدیــو ســـه په ډاریوو

تـــخـــمـــونـــه مـــو دګلو هر یؤلوري ته کرلي
دښـــو اُمــیــد مودېردئ ستاجامونو ته خماریوو

مـــســـت مست یو دخیالونو په وزرباندي تالیږو
په ُحـــســـن یې نشه دښکلو مختته په اقـــرار یوو

روان پـــه نیغه لاره ستا دپـــلـــونـــو نښې ګورو
و ردرمـــــو هغه لورته چي خـــوبونو کي قراریو

راځـــه چي حمیدزیه دجانان خــــبـــــرې واورو
کـــلام یې ملغلري زه اوته په خــــیـــر د تار یوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيوادمې

ګلونه خــــزان ســـوي دسپرلي راتلوته تــم دي
ناشكره يـــوو دژونـــده دغه شته غمونه كم دي

هيواد ســـره خيانت كــړو دپرديو ډول ته نڅو
ښكلا وي خـــورا ډېرې زموږ كاته ټوله ناسم دي

اغـــزي مـــو دي پاللي دريبلو سه يې تــښــتــو
غــــوټـــې مـــو ژړولي دمیینو زړونه خـــــم دي

مات كـــړې مـــوقلم دئ كتابـــونه مــو هـيـركـړي
يا زمــــوږ ماغزه پـردي دي يا دوچو وښو پم دي

راځې چي دنيكيو لاره غوره كړو چي هسك سو
هغه وخـــت حـــمـــيدزيه جهانونه دواړه سم دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خيالونه مې مست سوي ددلبر خبرې اوري
ياغې دي د وجود سه دپر هر خبرې اوري

خوبونه مې دژوند سره ملګري هيڅ وخت نه وه
الوتې دي پاس هسک ته ، دسپين لمر خبرې اوري
****

يادونه دي را اوري زړه مي نه لري سکون
په ژوند کي يم يوازي خورا ګران دئ ستابيلتون

*جانانه يونظر دي په ما خوار ولوروه
تل درو مم ستا په لاره دامي ستا سره تړون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ورځــو ســـه خفه يم
هـــره خوا بدرنګه ايسي

غـــمــــونه راوريــــږي
دژوند رنګ نه راته بريښي

جانان زمـــا ســـه ليري
فــراق وينې راسه څيبښي

ســتـــانــوم چي يادومـه
دزړه غوبنې مې را وريشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړی

دښـــکـــلا ډکـــــه ده بلها دا نــــــــړی
هـــر ســمـت يي خوند لري جدا دنړی

که دي زړه وغـوښتل خوندونه واخله
ډېره ښــــــــکـــــلا لري رښـتـيـا دا نړی

دخـپـل ژوندون هره شېبه دي شماره
واوره بـــيخـــي ده بي وفا دا نــــړی

دبـــــدو لـــــيــــره اوســــه ښه کوه تل
که بـــــدې نه غــــواړې رښا ده نـــړی

بـــدو کي ژونـد که درته ښه ښکاره سو
هـــر شـــېـــبـــه يې ده ســــزا دنړی

دپوهي شتون کي ژوندون غوره دی ډېر
ناپـــوهـــو خـــلـــکـــو ته بلا ده نړی

که دې خـــوښـــی غوښتي نړيو کي بس:
دخـــالـــق ياد کـــوه بــــريا ده نـــړی

دحـــمــــيدزي هيواد کي سوځي کتاب؟
ځـــکـــــه مــــوږ واړيــــوو درشا دنړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنها لوري ته درومم
دسترګومې پناه يي خـــو هـر وخت دي يادومه
غــمـونه دي پريمان دي دزړه وينې باندي خورمه

ستا پـــلـــــونـــه ښکلوم د رنها لوري ته درومم
دلـــــــبـــــره ستا لپاره پــــــراغزو سفرکومه

ښايست دي دومره ډېر دئ په نړۍ يې بيلګه نسته
په يـــؤ خـــبـــره ستا جانانه ځان اورته سپارمه

ويل دي تـــول خـــوارډه دي دخوړو شاتو نه ګله
ويــــنـــاوو ته دي هـــر وخت د بلې ځواب وايمه

په تنده کي چي زه يم هغه وخت دي يؤجام راکړه
اوبه خـــوار حميدزى کـــړه دکلونو تـــږي يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دونیا

دونیا څه ده، یو زندان دئ
تول بندیا پکښي اوسیږي

که څوک بداوکه څوک ښه کړي
اخر هم سفر پیلیږي

که دوخت درناوی وکړي
ستا مزل آسانه کیږي

دلته هغه خلک ګرم دي
چي خبردي نه پوهیږي

د درانده خوبه راکښینه
عمر ورځ په ورځ کمیږي

دنیکی لوري ته سیخ سه
بدي هر لورته نخیږي

بریا هغه وخت ګټای سي
چي جانان درته یادیږي

هیلي لویي دي خبریي
تولي هیلي نه پوره کیږي

راځه یاد دپاک سبحان کړو
په دي کار انسان هسک کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دتوشيح صنعت

ماځـيګر کي ښکلانسته
دژونـــد پــاى دانسانانو

حاجتونـه څومره ډېردي
دنـــاشـــــکـــره جهانيانو

مـغروري نـه ښايي چاته
خاوري وخــوړي شاهانو

وزګار دلته انسـان نـه دئ
مـــلـــګـــري کړه دنيکانو

درتـــه ورســـه دعاجـزو
ها چي بـــد وړي دبدانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هيواد

دمــرغــانــو اوازونـه دې ښايسته دي
زما هــيــوادہ ستا سيندونه رنګينه دي

چي پرتا باندي څوک بد وايي جاهل دئ
ستا بچي خو سترخالق ته په سجده دي

خــيرکه وران او ويجاړکړی يې بدبختو
افغانان دي جـــوړولـــو تـــه شـلـه دي

تــه مــات نه يې تـه پياوړی يې هيواده
ســتـــا دزړه تــنــکــي ګلونه لا تازه دي

جـــوړول دي پــر مــوږ فرض دي ميهنه
په سترياوو زموږ زلمي اوس اموخته دي

غــلـــيــمــان دي تار او مارسه ګران وطنه
دښــمــنــان دي هرميدان کي شرمينده دي

لوی هـــيـــواد حميدزی پـرتـا مـين دئ
تا چي وران کـړې هغه ستاسه بيګانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دسترګو صفت کله څوک کوای سي
زما زړه دي ُحـــســـن کله هیرواى سي

ستا دیـــدن خـو دنړۍ هره خوښي ده
ستا لپاره خـلـګ اور ته غورځیداى سي
****

څلوریزه

خیالونه مـــې مـــســت سوي ددلبر خبرې اوري
یاغي دي د وجــود ســـه دپـــرهر خبرې اوري

خـوبونه مي دژوند سره ملګري هیڅ وخت نه وه
الوتې دي پاس هسک ته ، دسپین لمر خبرې اوري

دغه شته غمونه کم

ګلونه خـــزان ســـوي دسپرلي راتلوته تم دي
ناشــکــره یوو دژونده دغه شته غمونه کم دي

هـیــواد سره خیانت کړو دپردیو ډول ته نڅو
ښـکـلا وي خورا ډېرې زموږ کاته ټوله ناسم دي

اغـــزي مـــو دي پاللې دریبلو ســه یې تښتو
غـــوټـــۍ مـــو ژړولي دمیینو زړونه خم دي

مات کـــړی مـــوقلـم دئ کتابونه مـو هیرکړي
یا زمـــوږ ماغزه پردي دي یا د وچو وښو پم دي

راځی چي دنیکیو لاره غوره کړو چي هسک سو
هغه وخـــت حمیدزیه جـهــانونه دواړه سم دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

رنـــګونه را اوريـــږي مـــوږ سپرلي ته انتظار يوو
دښنــــو ډېـــرو مودو سه دجانان دښکلي ښاريوو

که بخت مو رابيدار سو بريالي به سو په ژوندکي
غافل نـــه يـــوو ماليارە دبــــديــو سه په ډاريوو

تــــخــــمــــونه مـــــو دګلو هـــريؤ لوري ته کرلي
دښنــــو اُمــيــد مو ډېردئ ستاجامونو ته خماريوو

مــــســـت مـــست يو دخيالونو په وزرباندي ټاليږو
په ُحــســـن يې نشه دښکلو مختته په اقـــرار يوو

روان پــــه نـــيــغــه لاره ستا دپلونو نښې ګورو
ور درمـــــو هغه لــورته چي خوبونو کي قراريوو

راځـــه چي حميدزيه دجانان خــــــبــــــرې واورو
کـــــلام يې ملغلري زه اوته په خـــــيــر د تار يوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ســــتـــا دمـــخ دوړانګو زور دئ
چي مې زړه کي هروخت شور دئ

درنـــــه زارمې ســــه ټــول عمر
جـــــنــــتــــونو کي دي کور دئ

ستا ويــــنــــاوي ټـــولې ښکلي
پــــر نـــړۍ دي علم خـــور دئ

ځــــوک چي تا باندي مــئيـن وي
دهــــــغــــه زړګـــی ټـکـور دئ

حــــمــــيــــدزی درته ســـلام کړم
زما نــــظـــر تل ســتــا په لور دئ
1400ه ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دســـترګـو تــور دئ
دهــــر زړګـی تـکـور دئ

زمـا جـانـان داســـي دئ
دهــــرانسـان غمخور دئ

هــــره ويــنـــا يې بـريا
بــانـــدي رنګين هرکور دئ

درتـــولـــو ښـکـلـی هغه
پري تول جهان سمسور دئ
****
ځلوريزه

دزړه رازونــــه دي خــونــدي وساته
دپروته ستا احساس ارزښت نه لري

ژبه دي ګــونـګـه کـړه پر بدو ويوو
بـــدې خــبـــرې دې پايښت نه لري
ځلوريزه

ها دســـتـــورو ځـــلا ويـنـئ
عـــجـــبـــه غوندي ښکاريږي

چي انسان پرنفس غالب سي
ښايسته غــونــدي ښکاريږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

ترينه ليري سه هوښياره
دبدانو دقطا ره

ها چي ظلم کړي ناحقه
قبرتنګ لري زما ياره

چي نيکيوښخه تښتي
زړه يې خوښ نه وي دچاره

څوک چي لمونځ نکړي بد بخت وي
دوږخو ته وي تياره

چي دزکات دمال باسي
هغه وي په سمه لاره

چي کتاب نه لولي هغه
ټوله ژوند وي ناقراره

دمظلوم ږغ چي څوک واوري
ها وګړی وي سالاره

حميدزي باندي ويل وه
هره شپه لري سهاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزه

مــخ ته دې هنداره ده
نـــيـــكـــه بده چاره ده

غوره كړه نيكي ترينه
لـــويـــه هغه لاره ده

څلوريزه

چي دي علم ته عزت وركړ ته ښاد سـوي
چـي خـبـره دي رښتيا وكـــړل آزاد سـوي

تـــري نـــه تښته جهل بـــده دئ خـرابـي ده
دكتاب سه: كه سوي ليري ستر فساد سوي

څلورزيزه

ستا په ستركو كي خوښي ده
واوره زمـــا تـــوله هستي ده !
صـــدقـــه مي درتـه ځان سه
دويــــاړ دكـــه ستا دوستي ده !

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته
دزړو قــــرار جـانـانه
ښــکـلـى سرادرجانانه
دلــــويــو يــار جانانه
هــمــيــش بهار جانانه
دربـانــــدي درود وايمه
دنـــــړى هـــار جـانانه

که ستا په لاره ولاړسم
زه ستا دربناره ولاړسم
په لارخـماره ولاړ ســم
دپـــر په تلواره ولاړسم
زه بــــريـالى به سـمـه
درتا ســــم زار جـانـانه

تاتــــه ســلام کـــومـه
درتـــــه کـــلام کـــومه
په ځان مـــي پام کـومه
زه احـــــتـــــرام کـومـه
کـــوم اقـــرار جـانـانه
دنــــړى هـــار جـانـانه

خدايه هيواد موجوړکړي
خديه بهاند موخوړ کړي
حـمـيـدزى: جار جانانه
ښــکـلـى سرادار جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

یادونه دي را اوري زړه مي نــه لــري ســـکــون
په ژوند کي يم يوازي خورا ګران دئ ستابيلتون

*جانانه يـــونـــظـــر دي په ما خـــوار ولــوروه
تل درو مـــم ستا په لاره دامـي ستا سره تړون
ارمان
هـــيـــران يم آند کوم په دې خبره
وګـــــړي بـــــد ولې اوڅـــلــه کوي

دســـــرو ګــلــونـــو قاتلان ولې سي
دنـــيـــکـــو کـړونو چار به کله کوي

دســـــرو لـــمـــبـــو دبلـولـوشوقيان
دهـــــيــــواد پـلـور به لا څوځله کوي

زموږ دپاک هيواد سرسخت دوښمننان
دويـــــنـــــو تـــول پــه خپله تله کوي

بـــــد دي زمــــوږ په بربادی خوښيږي
ګــډيـــږي رقـــص په يـــوه تله کوي

راسئ چي نور د درانه خوبه ويښ سو
دنـــفـــاق ويـــش زمـوږ په کمبله کوي

په خـــپـــل پـــتـــي کي قلمونه کـرئ
حـــمـــيـــدزی داچـــار بيله چله کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت مو

وګـــــوره مـــلـــت مـــو دئ په شا روان
نه ګـــــوري نـــړی تـــه په بل خوا روان

هـــر ورځ په خـپـلـــو کي جنګيړو موږ
نـــــه ځـــــو په يـــؤه لا ر يو جدا روان

خـــــدايــــه ته موږ ته دومره زياته کړې
جوړ چي خپل هيواد کړو سو رښتيا روان

ته مـــو په يـــو تـــغـــر راغوند کړي ټول
داسي چي خــوشــحـال يو په خندا روان

مـــــوږ ته دنـــيـــکــــيـــولاره وښــــيـــې
مـــــوږ يـــــو لاره ورکي پـه صحرا روان

نـــه لـــرو ښايسته ټـــول بدرنګ سوي يو
ځـــغـــلـــــو وتـــــيـــــارو ته بې رڼـــا روان

تـــه دحـــمـــيـــدزي هـيـواد کي جنګ ورکړې
ټـــــول يـــــو دکـــلـــو نـــــو په ژړا روان

(c) ketabton.com: The Digital Library

علم موکم دی

ګــــلابـــونـــه رژوو علم موکم دئ
غوټې اورکي سوځوو علم موکم دئ

درنـــاوو ځـــخــه تـښـتـو وتيارو ته
ځـــــرا غونه مـــړکوو علم موکم دئ

دکـــتـــاب پاڼې مــو وشکولي ټــولي
قـــلـــمـــونه ماتـــوو علم مــوکم دئ

ديــــوبـــل ځخه نفرت کوو دوخته
ددوستی پړي شکوو علم مـوکم دئ

ظالمان يـــوو يوتربله زيانکاران يـوو
آبادي رانـــړوو عـــلـــ مـــو کـم دئ

راسئ زړونه سره يـؤکړو کتاب واخلو
شـــکر نـــور هـــرڅه لرو علم مـو کم

حـــمـــيـــدزيـــه دقلم ځـوکه پياوړي
قلم ولي خـــرڅـــوو علم مـوکم دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکون وموندہ

دژونـــده ســتــړی نا قرار ولې يې
ومـــختــه تګ ته په تلوار ولې يې

راســـه دهــرې شيبې برخه ورکړه
دوخت وېشو کي بي اختيارولې يې

حساب دهــرې لـــهـزې هتمن کيږي
ته لا پـــــر لاره داغـــيـــار ولـــې يې

دګل وږمـــو څخه خـونـدونه واخله
دښــکــلـــو خلګو ســـه بيزار ولې يې

وګوره پاک هسک ته خوندونه واخـله
دســـرو ســکـروتو په ديدار ولې يې

دژوندسه مه تښته ژوندون ښکلی دئ
دکـــــړاونــــــو په شـــمـــارولې يې

دحـــمــــيـــدزي ســـره کـتـــاب ولؤله
دناپـــوهی لــــورتـــه پـــه لار ولې يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دلارې پــه اوږدو کــې ګــړنــګونه هتمن سته
دزړونــو پــه پــېــرلــوذکي غمونه هتمن سته

قلم دي نــور راواخله دهيواد جوړول پيل کړه
دخــړو غــرو سرونو کي ګلونه هــتــمن سته

که جنګ کوي په زغرده دغماز ککرۍ پرې کړه
ناحــقــه کــه جنــګيږي عذابونه هتمن سته

د ژونــد ځــخــه دې ګــټــه په هره شـېبه اخله
دژونـــد هــــره شـېبه کي لعلونه هتـمـن سته

راځه چي دنيکۍ په لاره خپل منزل ته ولاړسو
تــلــوار کــړه حــميــدزيه خطرونه هتمن سته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وران کوره

مادې جـــوړل غــوښتل زماوران کوره
ته رانـــه ویــجــاړل کړلي تو پان کوره

ستاساتنه موږ باند فــرض ســویـه وه
مـــوږ خپل کـړي وران زما جانان کوره

اې هـــیـــواده زه دې پــــورو ړی یـم
زه دې یـــم شـــریک په هر تاوان کوره

وران یې ویجاړسوی یې زما خوږملکه
داړي دي هـــرلـور ته دي لیوان کوره

تا کي دکـــلـــونـــو ســـه غمونه دي
زغمـو یې ناتوانه یوو زما ګران کوره

ډیـــر دي پـــه نامــه ستا عشقان دلته
مات یې کـــړل ګلونه ســتـا دځان کوره

ومـې بـــخـــښـــه زه درته خیجله یــم
موږ نه کړي سمسو زما وران وران کوره

مـــوږ کـــه دپردو دلاسه ځان خلاص کړ
هله بـــه ودان ســي ښـــه ودان کـــوره

عـــلـــم اویـــوالی زمـــا هــیـــلـــه ده
زما حـــمـــیــــدزي دغـه دی ارمان کوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیواد مي

ســتــا دســیـنـدونو دښکلا ننداره
لکه دښکلي مــخ ومـــخــته اینـه

هــیــواده تاکي څــه کمی دښکلا
هـــره لویشت خاور دې دمیو پیاله

تاکي دکـــرووړو زلـمـو هسک اندونه
ستا هــرخــوا ده پـه ګلونو ښایسته

دتـــورو غـرونو دغروررور ډک وجود
په ویــنــو پریول له زلموستا سینه

دزرغـــونـــو بڼونـــوستا قربان سم
ســتــا دتاریخ هـریو څپرکی دی ښه

موږ دي خدمت په رښتیا نه دی کړی
زمـــوږ سه ورکه نیغه لار دخپل وره

مـــوږ مـــلامت یؤ ټول په تا هیواده
خپله مــــو ووژل دپــــوهې دیـوه

حـــمــــیــــدزی ګرم یمه په تا هیواده
زړه کي مــې بله ده داورســـره لمبـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې هيوادښکلا ته نه ګوري څـوک
هـــره خـــبـــره يې دجـنـګ دخلکو

په نــه خــبــره بانـــدي شخړې کوي
دلته هيڅ نه ښکاري سپين رنګ دخلکو

ډېـــر دي داورڅخه هم ډېر سوځونکي
ســـيـــنـــې لـنـدي زړونـه تنګ دخلګو
****

کريم سلام الله جل جلاله

ځـانــه سمندرجــوړکـــړه
عـقـل څخه غـرجـوړکړه

وکـــړه دګـلـونـو کـښت
زروســـه تـغـرجـوړکـــړه

والـوزه دهـســک پـه لـور
خيال تــه دې وزرجوړکړه

نـيـغ ولاړســـه پـه حقه لار
خپل مخ څخه لمر جوړکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مات کــړه نـفـرتـونه نور
زړونــه په هنـرجـوړ کـړه

چـــم دې خپله وژغـــوره
کلي ته دې ورجـــوړکـــړه

بـــديـــوســه غليم څخه
تل ورته مـحشـر جــوړکړه

وران کــړه دبيلتون ديــوال
لوی تري سپين ږګر جوړکړه

مـــه مـــنـــه دروغ دچـــا
نيـک دې خپل بشر جوړکړه

پـــيـــر دکــتـــابـــونـــو کړه
پـــوهــې ســه قمرجوړکړه

وويـــنـــه ښـــکـــلا هـــرلور
ښـــکـــلـــی دې نظر جوړکړه

وستـايه خالق(ج) دې خپل
ځـــانـــتـــه دې کوثرجوړکړه

وايـي حـمـيـدزی ښـکاره
قامـه خـپـل ځيګر جوړکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددیدن هیله

مـادې دد یـــدن هـیـلــه تل کړي ده
دا هـیـلـــه زړګـي راته ښــوولـي ده

ستا ســه ښـایستــه په دي نړی نسته
ستـا هــر ویـــنــا درتـولو ښکلي ده

مـــخ دي دګــلاب څخه رنګین ښکاري
هـا کـوڅــه په تاباندي سپیڅلي ده

نــه منم غـمـــازه ســتـا خبرې زه
ما دخـــپــل جانــان ښکلا لوستلي ده

حـسـن یې دټــولــو څـخـه بره دئ
هــســک ورته لــمـنـــه غـوړ ولي ده

وګـــوره سپوږمی په منـځ کي درز لري
دې ښـکـــلـي دګـل ښـکـلا لـیدلي ده

وایــمـــه ســـلام په ښایسته جانــان
مـا هـــره خــبـــره یې مـنـلـي ده

اې دحـمــیدزي دتـــخــیـویال تاله
تا دخـــپـــل بـــریـــا رســـی نیولې ده؟

18/4/1399

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجانان ښکلا

ماتـه دي ښـکـلا پـوره څرګنده ده
يار ستـا وفا پـوره څـرګـنده ده

څـوک ستـا دخبر وسه انکارکوي
هـرچـا ته رڼـا پـوره څرګنده ده

تا موږته ديوه غوندي احساس راکړ
ستا خـوا کي بـريا پوره څرګنده ده

لـيـږي چي سلام پـه نيموشپوتاته
هـغـه ته رښـتـيـا پوره څرګندده

هـغـه بـريالی چي ستا خبري کړي
ستاهـره ويـنـا پـوره څرګنده ده

مـخ دي دګلاب ښخه ډېر ښکلی دی
مـخ کـي دي ځلا پـوره څرګنده ده

زه حمـيـدزی ستا ښخه قربان سمه
سـتـا مـيـنـه دوا پـوره څرګندده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ هیواد

کښت دګلو مو خزان راتبا کړی
زموږ هیواد دخپل وجوده څخه سترې

دګلونو څخه اور یې زړکي بل دئ
څوبې رحمو ځناورور دئ داړلی

غمازن یې په لوګیو خوشحالیږي
رقیبانو په هربند باندي ریبلی

زموږ ګناه څه ده ناحق وژل کیږو
زموږ زلمو کفن په سر باندي تړلی

هره خو دښایسته هیواد تباده
غلیماون په مرمیودی ویشتلی

که دنورو څخه ښه غواړو کارنه کړو
زموږ هیواد به بي ساه پروت وي لکه مړی

راسئ نور دخپل هیواد په غم غمجن سو
دقلم په زور بې جوړ کړو نړیدلی

حق یې څنګه ور اداکړم نه پوهیږم
حمیدزی دخپل هیواد یم پوروړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژونده یوه موقه

ژونــده یوه موقه دخوشحالی راکړه
یــوه شــیـبــه آرام دبد حالی راکړه

مه مي زوره دخـپـل هیـواد په غـم
زما وګل هیـواد تـه نور ښادی راکړه

وبـاســه دزړو ســه نـفـرتـو زموږ
ربه اتــفــاق دورور ولـــی راکـــړه

سترګې مو دزړه په لیدو ښکلي کړې
یـــو دیـــدن دګــل په زنــدګی راکړه

نـــور مـــو دتــقــوا پـــه لار بـــوزي تـــه
مـــوږ تـــه لـوی اجرونه دنیکی راکړه

زړه کي مودردونو ته سکون کښیږده
پـوهــه عــلــم دوړه تـــه ډالی راکړه

زموږ هیواد دېږ په شان ښایست لري
بس دســولې ژونـد اونیکمرغی راکړه

نــه وو حــمــیــدزي ســره رنګین غزل
غـــم وه هــیــرولو ته لــنــډی راکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

ژونـــدون کي درواو ناروا وو دونـــيا فـــرق دی
دښـــکـــلـــو خـــوښـــولـــو کي جـــلا او بلها فرق دی

مـيين په هـــر چا مه ســـه تول وګړي کله ښه دي
دښـــو بـــــد و کـــولـــو کي رښتيا او آشنا فـــرق دی

دګل او د اغـــزي مـــنځ کي دوستي دورايه ښکاري
ګـــرانـــښـــت او په پيرو لو کي دسا او طلا فرق دی

ناريِ خـــو هـــرسړی وهي چي ژوند مي درتا زار دی
رښـــتـــيـــا او په درغـــو کي جـــدا او صفافـــرق دی

راځه چي ژوند دنيکو دخپل ځانه څخه را پيل کړو
د ژونـــــد په تـــيـــرولو کي دشـــاه اوګـــدا فـــرق دی

غـــمـــجـــن خـــوهـــرســـړی دخـــپـــل آشنا په بيلدو وي
لـــمـــبـــه هـــر زړګی نـــــه وي دژړا اوخـــــنـــد فرق دی

راګوره حـــمـــيـــدزيه دماشوم په شان خوشحال يم
دنـــورو زړه ازارمـــه کـــړه هـمـــدا زما اوستا فرق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربــه مــیـنــي ډک جــهــان راکـــړه
مـــوږ ته عــذاب څخه امـــان راکړه

افغانستان دجــنــګــه خــلاص کړه نور
ویــنـــو ســه پــاک یې هــر مکان راکړه

نــور دجــنــګ جـګـړو څخه بیزاره یو
غـمــه څخه خــلاص افغانستان راکړه

نور دهردجنګ لمبوکي اوسیدل ګران دي
ژونـــد تـــه درنـــګـــونو مـــوباران راکړه

مات کـړي ها تـوپـک چي پښتان وژني
مـــوږ هـــریـــو وګـړي عــرفـان راکـړه

تل چي موغمګین زړونه خوشحاله وي
تـګ پـرنـیـغـه لاره دجـانـان راکـړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دخوب کول کول کله ارام راکوي
غـم دهـيـواد راتــه الهام راکـوي

ديــتــمــانــو اســويلي اورمــه
داژوندون سترِی دی افهام راکوي

ويــنــه زموږ ورته ارزښته نه لري
غـلـيـم وژنه دســتــرقــام راکوي

دهــره ځـايـه خــنــدا ليري تللي
سلګی ژړاوي هــر ماښام راکــوي

د وروړو ژلـو خـومـره غته ډالئ
دشــهــيــدګل جسد انعام راکوي

راځـه چي عـلـم حميدزيه وکړو
د ژونـدکـولــو تــه دوام راکــوي
25/2/1399

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنړۍ ښکلا

دانـــړۍ ښــومـره ښایسته ده!
هــــره خـــوایې رنـګینـه ده!

مـــوږ په ژونــــد کله پـــوهیږو؟
په مـــوږ څـکـه تـــوره شپه ده!

علـم نــه کـــوو بـــد کـانـدو،
څـــکــــه دلــتـــه لا جـګـړه ده

دخـپـــلـــوی ښـخــه منـکریو
زمــــــوږ ســـه تـلـلـي کافله

خـــپــــل د ورور په تیغ مرکیږو
دپـــردیـــــو څـــه ګــیـلـه ده

زمـــوږ وجـــود کي رحـم نسته
قتـل کـــــړي مــــو ډیـــوه ده

ښـــونځی مـــودی سیځلی
هــم رنـګ بـــدي مــدرسه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنــیـکــونـــو نـومـو نوم بدکړ
اخ تـــیـــاره مـــــومیـلمنـه ده

قـلـمـونـه مــــوبـــــد اېسي
خـــــوښـــه کړيې مو وسله ده

دبــــریـا وو څـخـه تـښـتـو
لـــویـــه مـاتـيې زمـــوږ مـلـه ده

بـس دی ژونـدبـه نورشروع کړو
دانـــــــړی واړه ښـایـسـتـه ده

کـتـابـــونــه بـــه راوخــلـــو
دکــتـــاب مـــــخ آیـــنـــه ده

عــلـم پـــوهــه به کړو غوره
بـــيې عــلـمـــي پـه اوریـخــه

پـه یـــوالـــي کـي مــــوګـتېـه،
حـــمـــیـــدزیـه زرغـونـــه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوله

نورجنګ ګتلي يوو موږ سوله غواړو
فقر ځپلي يــوو مــوږ سـوله غـواړو

ګلان مووژني هيڅ پرې رحـم نه کړي
اورو سـوځلي يوو مــوږسوله غواړو

غوټۍ مـوګل نه سـوې دجنګ دلاسه
غـمــاز رټلـي مـــوږ ســـوله غواړو

دکـلــو وژنــي مـــــو ظالم وګـــړي
تيارو تې وړي يوو مـوږ سوله غواړو

زمـوږ په زړو کي يې نــفرت شيندلی
توپک خـوار کړي يوو موږسوله غواړو

زمــوږ په وينو يې ماڼۍ جـوړې کـړي
غليم ريبلي يــوو مــوږ ســوله غواړو

دحــمـــيــدزي درقلم اوښکي ځاځي
جــنـــګ ژړولي يوو موږ سوله غواړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوحشت تغر

دلـتـه دوحـشـت تـغـر
خـوردی هیڅ تولیږي نه

ورکه مـو تـرمـنـځ مینه
عقـل مـوخـپـلـيـږي نه

اورمــو پـه مغزوکي دی
بل دی هیڅ مـرکیږي نه

ویـنـه مــو اوبه غونـدي
مـفـتـه ده ګــرانيږي نـه

دارمـــو دوجـــوده دی
ستـرګي مـوخپليږي نـه

وینه موځبیبنی بناماړ
وږی دی مـــریـــږي نـه

ورک رانــه قـلـم کتاب
زخـم مو جـوړيږي نـه

صـبـره حمیدزیه کـړه
غـم درسـه ستنيږي نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږحال

ورســتــه پاته دنړۍ یـو
دځنځیـرماتې کړۍ یـو

سمندر منـځ کې ډوبیږو
غــورځیدلي دبیړۍ یـو

دیـوبل څخه نـفرت کړو
دغــمــونــو دپیـړۍ یو

پــوهه نـکـړوپه اولادمـو
لاغوښتونـکي دمانـۍ یـو

تـاریـخـونـه مــوهېرکـړي
اوس ښاغلي په پګړۍ یو

دښــمــنـــان راباندي خاندي
تــوپـان وړي څو وړۍ یـو

دیـــوبـــل څــخــه لـــېـري
دګــریـوان څیري تنۍ یـو

حمیدزیه ارزښت مند یـو
حـمـاسـي مستې لنډۍ یـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مـوږ دګـلـونـو نـه ازار اخـيـستى
دبـــدو کـــړونو مـــو بـــازار اخيستى

وخـــت ســـره لـــوبـې ښه په نره کوو
دخـــپلـــه ژونـــده مـــو قرار اخيستى

دخـــپـــل هېواد مـــو ورانول عدت دي
دورور پـــه ويـــنـــه مـــو تالار اخيستى

هسک کي سپوږمی موپه ليدو شرميږي
دمـــيـــنـــي لـــيـک مـو د ريبار اخيستى

دژونـــد کـــول مـــو لازده کـړي نه دي
دځـــان وژلـــو تـــه مـــو دار اخيستى

دخـپـل هـــيـــواد ودانـــو ل نه غواړو
بـــدکوو ژونـــد مـــو دچينار اخيستى

په خـــپـــل کلتور باندي ملنډي وهـــو
ظـالـم اغـيـار زمـوږ اقرار اخيستى

دجـــنـــګ غوښتنه ښه په زغرده کوو
بد يوو لاســـو کي مـــو انګاراخيستى

دخـــپـــل زړګي دصـــبـــرولـو په پار
حميدزي سـتـرګـو ښخه کـار اخيستى

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږحال

نه پو هیږم دژوندون خوږي ترخي دي
خوښي نسته دلته واړه اندیښني دي

دچا ژاړی اولادونه مسکینان دي
دچا سترګې دفراق تکي سرې دي

زموږ هیواد کي دکلونو سه جګړه ده
دښارو منځ کي دجنګ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفردیو په خوله کاندي
دجابر دمظلومانو سه ګیلي دي

رحم نه لري ګلونه يي خزان کړه
دقاتل مالیار لاسونو کي چړي دي

ورور دورور سره په جنګ دی نه پوهیږي
جوړي کړي بیګانوو دسیسي دي

دکتاب مینه يې زړکي زره نسته
زموږ اوښو منځ کي بي شمېره فاصلي دي

که یونه سو تل تر تله به کړیږو
حمیدزیه په نفاق کي تارکي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مادي جوړل غوښتل زما وران کوره
ته رانه ويجاړ کړلي تــوپـان کــوره

ستاساتنه مــوږ باند فـ رض سوې ده
ولې موږ کړې وران زما جانان کوره؟

اې هـــيـــواده! زه دي پـــوروړی يم
زه دي يم شريک په هر تاوان کـوره
هيوادته
ستا دســيــنــدونو دښکلا ننداره
لکه دښکلي مخ ومــخــتـــه اينه

هيواده تاکي څـــه کـمــی دښکلا
هره لويشت خاور دي دميو پياله

تاکي دکروړو زلمو هــســک اندونه
ستا هرخوا ده په ګلونو ښايسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

مادې دد يدن هيله تل کړي ده
دا هيله زړګي راته ښوولي ده

ستا سه ښايسته په دې نړۍ نسته
ستا هر وينا درټولو ښکلي ده

مخ دي دګلاب څخه رنګين ښکاري
ها کوڅه په تاباندي سپيڅلي ده

نه منم غمازه ستا خبرې زه
ما دخپل جانان ښکلا لوستلي ده

حسن يې دټولو څخه بره دئ
هسک ورته لمنه غوړ ولي ده

وګوره سپوږمۍ په منځ کي درز لري
دې ښکلي دګل ښکلا ليدلي ده

وايمه سلام په ښايسته جانان
ما هره خبره يې منلي ده

اې دحميدزي دتخيويال تاله
تا دخپل بريا رسۍ نيولې ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلام دربانــدي وايــم
خــبــروكې دې ستايــم
دګل ســـره پخــلايــم
مـــــدام زه پـه ژړايــم
ته لـــمـــر يې راختلى
وګــــــړو يې مـنـلــى

قـــربــان دي سم جانانه
پـه ما ګـــران يې دځـانه
ته دوست دپاک سبحانه
پـــريـــمـــان يې دښكلانه
درب يـــې نـــــازولـــى
وګـــــړو يـې مــنــلــى

(c) ketabton.com: The Digital Library

""""""""

دځان عـــزت لــپاره
دلــوړ هـــمـــت لپاره
دنـــنـــګ غـيـرت لپاره
خــلــکـوتـه خيررسوم
ځانـــتـــه ثــواب ډېــروم

مــيـنــه درب مې زړه کې
دزلـمــوغـم مـې وره کې
ځان مې په پوري غره کې
دلـــتـــه ګـلـونـــه کـرم
ځـــانـــتـــه ثواب ډېروم

دمـــــدو ســتــړی ملت
دا خـــوبـــوړی مـلــت
ډېـــرکـــړيـدلی ملت
نـــړیَ مـــنـلـی مـلــت
ددوی خــــبــــرې اورم
ځـــانـــتـــه ثواب ډېروم

زمـــا قـــلـــم خـــوښيږي
زما غـــنـــم خـــوښيږي
زما شب نـــم خـــوښيږي
بـــس نـيـغه لار خوښوم
ځانـــتـــه ثــواب ډېروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خــلــکــو تــه خــير رسوم
وګــــړو ځــان نــه پلورم
نيکه خـــــبـــــره اورم
ځـانــتــه ثــواب ډېــروم

چې پښتانه پـري ګران وي
خلک درانــه پـري ګران وي
کړوره خواږه پري ګران وي
هانـــيـــک وګـــړي ستايم
ځان ته ثـــواب ډېــــروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم

چې خــپل ژبې ته خدمت کړي
چې پـــوښتنه دمـــــلت کـړي
چې د قام په غـــم غمجن وي
ها وګــــــړي بـــــريمـن وي

زما لپاره قـــــــدرمــــــنـــه
زما ژبه ده شـــــتـــــمـــــنـــه
ها وګــــړي ښـــايســـته دي
دپـــښـــتوســـره چې مله دي

ليک وايه چې پـه پــښـتوکړي
چې ســـتـــايـــنـــه دتېو کړي
په هـــغــــو وګـــړو وياړم
زحـــمــتــونه يې تل ستايم

که مـــوږ خپل په ژبه وياړوو
هــــره بــــرخه يې تل ستايو
ټولي هيلې به مـــو پوره سي
خوشحالي به مــــوميلمه سي

د وخـــــتـــــــوســـتـړي ژبه
بي غــــورئ خــــوړلې ژبه
راسئ نـــــور ورته خدمت کړو
دهـــــر تــــوري يې عزت کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل فرهنګ به راژونــــدی کړو
خپل مــــــــزل به ګـــړندی کړو
مـــــيـــــنــــه مینه به خوره کړو
دهــــســـــکـــو به ننـداره کړو

ســـــتــــــوري وبه ویـنـــوبره
دنــــــیــــــکـــوبه کـــړو خبره
دابـــــــنــــــونــــه به آبادکړو
بــــــنــــد آنـــــدونه به آزادکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

دکایـــنـــاتــــــو په لـــوستلو لګیا
دخپل ځان خـــوی په ښــه کولو لګیا
دبـــریا ګانــــو په مــونـدلـو لګیا
دزړه اومــــغـــــز په زورولــــو لګیا
هغه شاعرځوان ځومره ستړی ښکاري
دخــــپـــل مـلـت دغمه مړی ښکاري

دخــپـــل تاتوبي په دردونــــو ژاړي
دخــپـــل هـــیـــواد په کـړاونو ژړاي
دګـــران هیواد په ســوځــیدلو ژاړي
دنـــــفــــرتــــو نـــــوپـــه لیدلو ژاړي
هغه شـــاعر ځوان غم خوړلی ښکاري
دخــپـــل ملت دغـمـــه مړی ښکاري

دیــــتــــیـــمــانـــو ژړاګاني اوري
دبـــــورو مـــیـنـــدو ښیراګاني اوري
دظـالــــمــــانـــو خــنـداګاني اوري
هــغــه شاعـر ځوان لاپیاوړی ښکاری
دخــپـــل ملت دغـمـــه مړی ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دظـالـمـانـو دبـــريا كيسي دي
دخايانانـــو د وفا كـــيـســـي دي
دغـــلـــيـــمـانو دبقا كيسي دي
دپاكـــو خـــلـكـــو ناروا كيسي دي
هغه شاعرځوان اوس نيمګړى ښكاري
دخـــــپـــل ملت دغمه مړى ښكاري

دقلم مـــيــــنــــه يـې دزړووتلې
دپــــوهي ښاركې يې ډيوه مړه كړي
دكـــتــــابــونويې پوښتنۍ سوځلي
دتاريـــــخـــــونويې ښكلا ايستلي
دمــــلـــتــونــــو يې بـــريا څټلي
دحـــميـدزي نه يې ځواني خوړلي
هـــغـــه ښاعرځوان نړيدلى ښكارى
دخــــپـــــل ملت دغمه مړى ښكاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دګـلـونو مـــخ جانان راته رایـاد کــړي
زړه مې غلی په کوګل کې تل فریاد کړي

زما جانان واړې نـــــړۍ نــه ښایسته دی
غمــاز ځکه ما حقیر ســـره تضاد کـــړي

نــیــکــي کاندي تل ښیګڼه خــوښــونکی
مـــیـــنــان یې په خـــبــرو اعتمادکـــړي
حمیدزی دخپل محبوب په دیدن موړکړه
ربـــه زړه مې تل دنــفــس سره جهادکړي

پند

دمـــحـــشـــر عـــذاب کړه یاد
په ژونـــــد مـــکـــړه اعتماد
دګـــنـــاهـــو تـــوبګاره ســـه
وکـــړه نـــفـــس ســـره جهاد
لمونځ دي کانده ذکات مخوره
مـــکـــړه وروړ ســــره عناد
خالق ســـتــایـــه اذکـار وایه
په داریـــــنـــو بـــه سی ښاد
دروغ فـــریب اوچم سه تښته
خـــپـــل ګل بڼ دي کړه اباد
ظـــلـــم غـــلا زنـــاده بده
ځـــان دبـــدو کـــړه آزاد
نـــیـــکـي کاند که هوښیار یې
پـــوره ســـتـــا به سی مـراد
پـــښـــتـــانــه څه لومړی و کړي
حـــمـــیـــدزی وای اتـحـاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

دپښتون ګورګی ودان کړې
موږ دبــدو په امان کــړې

رخــه وباسی زمــوږ زړوسه
اتحاد زمـــوږ نښان کــړې

مـــومـنـان دغمـو لیرې
دخـــوښیو پـرې باران کړې

زمـــوږ بـــڼـونــه ډک دګلو
مینان مـــو په جانان کړې

پـــوهـــه راکـړې دنـیـکِیو
کتابــونــه مو راتــوان کړې

ربه مـــوږ درتــه زاری کـړو
مـــوږ کامله مـومنان کــړې

حــمـیــدزی دبـــدو لــیرې
تل په نیغه لاروان کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دتــورو وريــځــو مينځ کي
دلـــمـــــر رڼا خامــه سوه

درمـل دســـــوي زړونـــو
ځنګه بـــس دوه جامه سوه

مــوږ خــوبس يؤو جوديوو
چا ويل چي دوه کامه سوه

کــلـــونه رنـــځ مــو وړی
ځـــکـــــه ژړا عـامه سوه

دســـتـــورو خواته درومو
سپوږمی مودوه ګامه سوه

حـمـــــيـــدزی وکـــړيــدم
بـــنـــده چې زما زامه سوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

که ســتـــوري نه وي رڼايي به نه وي
علم که نه وي نــيــکمــرغي به نه وي

ډار دکـــړاوه که زمــوږ مل وو همیش
خـــبـــره واوره خوشحالي به نه وي

کــه دپــښــتـــون ســره ټغري وهي
باور لـــرمــه بـــريـــالـــي به نه وي

کـــه چا غلیم ســـره ملتیا وکـــړله
دها وجـــــود کي خپلواکي به نه وي

خـــمـــار يـــم زه دخپل جانان دديدن
دلته خمار ســـــره مستـي به نه وي

حـــمـــيـدزی زړونو ته ورتلل غواړمه
داسي کیدای سي چي ازغي به نه وي
17/12/1397

(c) ketabton.com: The Digital Library

منجات

ربــه علم پـــوهــه راکـــړې
مـــوږ دجـهـلـه پـه امان کړې

مـلـکــري دکـتــاب غواړو
لـيــري موږ دهره زيان کړې

دعــزت ژونــد درسه غواړو
دذلت نه مـــو پـنـهـان کـړې

مـــينـه زمـوږ په ختـه سوي
مـــوږ ملـګري دجانان کـــړې

تـــږي تـــږي يـــوو بادره
رانه خوښ واړه ساقيان کړې

هيواد زموږ که نن ويران دئ
زموږ هيواد لوړ په جهان کړې

ګـــنــهــګاره يـــمـــه بادره
حـمـيـدزی پوه په قـرآن کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزه

څــکــه يــوو ستړي موړمستۍ لټوو
غـــمـــونـــه زغمو موږخوښۍ لټوو

په سپينو ورځو کې ويده څکه يوو
شـــپـــې رڼـــوو مـــوږ رڼا يې لټوو
15/12/1397

زمـــاجـــانـــانـــه ګـلـورينه
دخـــوبـــانـــو اولـــيـنـه
ستا پرلارکه څوک درومي
دخپل ربه ســره يې مينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

غـــمـــونه دپـرمې درحساب دي
غـــمـــګـيـــن تارونه درباب دي

دلـــــتـــــه وګــړي کـړي ظلمونه
نازک زړګـي واړه کـــبـــاب دي

دفرهنګ جرړي مې اغیار راباسي
زمـــوږ وژلـــوتـــه بې تـــاب دي

دپوهې زده کړي ته موکله پریږدي
تـــول دښـــمـــنـــان مو دکتاب دي

دحـــمـــیـدزي سره سلګۍ ملګري
اوښـــکـــې یې دپـري ددریاب دي
—2/11/1397

څلوریزه

پند مـي اوښکي دې راون یم
دغــمـــونو یو لـوی کان یـم

دبـــریـــا پـه هیله درومـــم
ډاریـــدو نکی دسبحان یـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزه

ګورم هسک ته ستا ښکلاوي پسي موندم
خپل زخـمـي زړه ته دواوي پسي موندم

دې نــړۍ کي خـوښـــې چيرې وه وګړو
يم تـيـروتـى که خنداوي پسي مـــوندم

څلوريزه

داوګـــړي به درکـــومـــه ناخبروي
لادرکومه به زموږچم کې محشروي

دګلونو فـــريـادونه څوک نه اوري
دلته خـــور به لاترڅـو دغم تغر وي

غزل

دزړه بـــڼ مې دخالق په ثنا ښاد دئ
دبـــديـــو مې هيرکړى هريو ياد دئ

تـــوبـــه کاندم دګلـــونـــو د ازاره
دګلبڼ په ښــه پاللو کي جـــهـــاد دئ

درنـــو ستورو شمارل مې عدت سوي
په سپوږمۍ باندي مي کړى اعتماد دئ

دجــانـــان پـــه يـــادولو مې زړه پايي
دغـــمـــاز سره په زغرده مې تضاد دئ

کـه دګل ستاينه هـــيـــره کـــړل وګړو
حـــمـــيـدزيـه ها تولـنـه کي فساد دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

مرګ موپه وړاندي دئ غافل ولې سو
په بــــدو لارو پــه مـــــزل ولې سو

مــوږ دخــوبــونو په ليدو ژوندي يوو
خـــــپـلـــوخوبونو ته اجل ولې سو

د دوږخـــــونـــــو سه خـــبــرنه لرو
دظــالــمـــانـــو ســـره مل ولې سو

دخـــوږ کـــوثـــر غاړې ته تلو په لټه
ســـاقي جـــانان ته پــه غزل ولې سو

ســتوري پــريمان مو خواوشا تاويږي
رڼالـيـــدلـو تــــه مـــاتـــل ولې ســـو

په ښــکـــلاګـــانـــو مـــو زړګي اوبوو
خــــواکي اغــزوتــــه لکه ګل ولي سو

حــميدزی مست دخپل جانان په يادو
مــــوږ تــورو سترګو ته کجل ولې سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

درد مې قـــــرارنه لري
زړمـــې درزارنـــــه لري

دمـــدويـــښ بيـــده يم
رحـــم اغـيـــارنـــه لري

بـــيـــلـــه نـفـاقـه څخه
دلــتــه څـوک کارنه لري

دلـــتــــه اورنـــه بل دي
اوبـــــه هـــم لارنـه لري

ګلاب مو مړاوي شکاري
بـــلـــبـــل چـغـــارنه لري

په غـــمـــو شپي تيروو
ښايست مـو ښارنه لري

په رڼــــا نــــه يـــوو مين
تــيـــارې تـلـــوار نه لري

دحـــمـــيـــدزي په وينا
هـيـــواد موهارنه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما شاعري

نــغــوارم بــربنده شاعــري وکـړم
نــغواړم په لـويه ورځ مختورى سم

زه دالهامــونــو چاڼ اړيــن ګنـم
ماته مې فـرهنـګ دځان لوړښـکاري

غـــواړمـه نظمونه مې دګـټې ډک
زما دچـــم وګـــړو ته ډالۍ ورکـړي

زما په شاعري کې فحشا مــه ګــوره
زما په هر ويوکي کي خــواږه پټ دي

زما ســـره مې غــم دخپل وګړو دئ
ماســـره دردونه دکــرور غره په شان

زه مې دتاتـــوبــي ســر لــوړي غواړم
پام کــــوه په نـيـکـوکي دې ګټه ده

ستـــا که مـرګی يادوو څه دې وليکل
هــلـــه دي دلـــيـــک ښکلا او چته ده

ځانته دې په لوی لاس شرچي وانخلي
ځانــتــه دې بريا ګـوره په لويه ورځ
وپاشه دېـــوې په شان رڼا هــر خوا
هله دې ژونـــدون کي لـويه ګټه ده
ماتـه حـمـيـدزی په ګل مين ښکاري
لاس کي يې نيولي ســره سکروټه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دښــــکــــلا په لټه درومــــم.
دوفـــا خــــواته روان يـــم؟

دغمجن ژوندون سه تښتم.
دبــــريـــا خــــواته روان يم

دګلــونـــــو ســـــره خانـــدم
درڼـــا خـــــواته روان يـــــم

مالوستلی مې نـصـيـب دئ
دخــنــــدا خواته روان يــم

مــيــنــه مونډم ليونی يم
دســبــا خــــواته روان يــم

حــمــيـدزی مې دئ ملګری
دعــقــبــا خــواته روان يم
20/3/1398

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ســـتـــا درحـــمـــت په انتظاريومولا
موږ دې غوښتونکي د انوار يوو مولا

دګناهونو مـــو پــنـــډونــه پــه شا
څـــه که ملګري دتلوار يـــوو مـولا

زمـــوږ در واړو ګناهـو راتـــيـرسـي
مـــوږ تــل په هيله دبهاريوو مــولا

ستا انعامونه پرموږ دېــرسـوي دي
موږ ستا ودر ته اميد وار يوو مــولا

زموږ تاتوبی دغمونو خلاص کړې
مــوږ دکلونو څخه خوار يــوو مولا

حـــمـــيـدزی تـــاتــه دعاګاني کــوم
موږ خپلو کړنو سه په ډار يوو مولا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندمې

دکـــړاونو په ګاللوو عــــدت ســــوی يمـه
زه د دردنو په زغــمــلــو عـدت سـوی يمه

دنيکو کړنو دکولو هيله مـــنـــديــم هـمـيش
دغــبـــرګو ســتـــر ګوپه تړلو عدت سوی يمه

که مې وجود راته تحفه کې تش غمونه راکړل
دلوی غـــمـــوپـــه هـــيرولو عدت سوی يمه

دلوی بـريا يــمــه په لټه نړور څه نه غواړمه
اوس د وختونو په ژرتللو عــدت ســـوی يمه

دپښتنو غمونه هومره دې چې زړونــه چــوي
زه حميدزی په ژړيــدلو عــدت ســـوی يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربـــــه مـــــوږ يـــوو ګناه کار
ســـيــخ کـــړي موږ په نيغه لار

مـغـفـــرت راتـــه ډالـــۍ کـړي
راســه خـــوښ کـــړي ښکلی يار

جـــنــــت ځای دی دنـــيــکبـخــتـو
مــــوږ نـــيـــک بخت کړي ياغفار

موږ يې خوښ ته راسه خوښ سي
تـل دي وايـــوو اســـــتـــغـفـار

مــــوږ تـــه عـلـــم پـوهه راکړي
جــــهـــل اوردی ســـور انـــګـــار

وروروليۍ بانـــــدي مـو کروږ کړي
دنــــــفـــــاقـــــه يـــووبـيــزار

دجـــانـــان کـــړي مــــوږ ملګری
دبـــيـــــلوالـــي يـــوو په ډار

ثــــنــــــا وايـــوو ستـــاخالقه
وه غـــمـــــــازتـــــه يـوو تلوار

حـــمـــيــــدزي ته سقون ورکړي
دمــــــــــــدو دئ نـاقــــرار

27/11/1397

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

مینه ستا بانــدي ژونــدى يمه جانانه
خــپــل په كړو كي ګــړندى يمه جانانه

درنه زار مې سه هر هرڅه چې زه لرمه
خــزانونو كي ســـپــرلى يــمــه جانانه

تا زمونږژوند ته خوښې واړه ډالى كړي
تاتـــه واړه ســپــيــلــنــى يـمـه جانانه

په ګــلــونــو مې ستانــوم رنګينه كړى
ځـــكـــه ژونــد كي بريالى يمه جانانه

دغــمــاز مــنــافــقت راته څرګند دئ
دغــمــاز مــخــتــه مرګى يمه جانان

اووه هسكونه دې لــيــدلي دې دلــبـره
ستا قربان سم ستا مريى يمه جانانه

ته د ښــولــو ښكلوښكلى يې ګلرنګه
حــمــيــدزى درتـه لوګى يمه جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

ماتــه دنــړۍ يې ښــخــه ښکلی يی
لــمـــره په درايـــنـوکي ښاغلی يـی

ستــا دښـــكــلا زه ښنګه صفت وکړم
ته خــوپاک الله خـپـلـه ستايلی يې

ستا پــر لار تـــګ دنيکبختانــوچــار
اې جــانـــانـــه ته ښومره سپيڅلی يی

مـيـنـه دې زمـاپـه زړه کې ميشته ده
ګله تــــه زما ځـــانــتــــه منلی يـی

هسک دې درناوي ته دی اوچـــت ولاړ
ســــتــورو تـــه رنـا يې نازولـــی يی

ســـتـــا ديـــدن کـــول دبرياليو چار
خوار حميدزي خپل زړه کې ساتلی يی
****

ســتــاد ديـــدن يمه په هيله ليلا
زړه کې مې ستا ده مينه مينه ليلا

ستا پر تور مخ چې رڼا ګاڼې وينم
زړه کې وچــــه سؤلـه وينه ليلا

زما جانان دلـــتــه سجده کړي ده
ځکه ته هــومــره يې حسينه ليلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

دستورو په محفل کي تاريکيوته ځای نسته
دژوند په ګرنګونوکي مستيوته ځای نسته

وجود ښخه مې تــوله تقوا تللي ده زاهده
په زړه کې مې دويــري وسلګيوته ځای نسته

په چم کي مې دجهل دروازي پرانيستي پاتي
ناصحه زموږجونګړه کې ښاديو ته ځای نسته

دګلو دښمنانــي مې دمدو ښخه په غاړه ،
دبڼ په کنارو کي مې غوټيوته ځای نسته

يوالی زموږ په چم کي دکفر علامه ده
زموږ ظالمو زړونو کې خپلويو ته ځای نسته

دميني راته مه وايه نفرت باندي مين يوو
بي بخته يو هيواد کي موسپرليو ته ځای نسته

کتاب سوځو لاسو کي موتيري توري نيولي
په دې وېـران هيواد کي اباديو ته ځای نسته

دپوهې سره رخه مووجودکې اخښل سوي
دپوهې سمندر کي موسياليوته ځای نسته
خپل ورورسره خفه يوو دښمن دښمن يې بولو
نور نسته زموږ په ژوندکې ناکيوته ځای نسته
دقام په غم لړلی غمجن حميدزی وايي
وګړو دې نړی کي خوشيو ته ځای نسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دپښتون غاړه نفاق کلکه نیولي
بي علمي يې په پښو کي جاروتلي

دخپل ورور سره کینه کوو لګیایوو
ځکه مور مو په هرکور کي ژړیدلي

دغلجي اودوراني په نوم بیلیږو
دلته ځکه داتیاره ده غوړیدلي

دتاریخ رنګین څپرکي کله لولو
په نړی مو ده میرانه ځلیدلي

دنیکونوپه نومو لا ویاړیږو
رقیبانو مو دکوره توره ده وړي

راسئ یو سو دقلم سره خپلوي کړو
حمیدزیه نړی پوهي ده ګټلي

5/2/1398

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختار

زما دقام دښــمــنــه واوره!
زمـــوږ خــاوره غيرتي ده!

زمـــوږ زړونـــه کاڼي کاڼي
دغــه ســيـــمــه جنتي ده

خـــپــل پــه خاورې قربانيږو
زمـــوږ مـــيــنـــه فولادي ده

زموږ دتوري تاريخ روڼ دی!
زموږ قلم ســره دوستي ده!

زموږ په زړونـــو کي اورونه
په وجود کي مـــومستي ده

داچې اوس موږخواروزاريو
خـــوره دلــتــه بې علمي ده

که قامــونــه مويوځای سول
پــه نـــړی مـــو پاچاهي ده

حــمــيدزی دخپل هيواديم
زما هيـواد سره دوستي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلوته خـــنـــدا مې پرخوله نه راځي
دښــتودفــراق ته تــوپــان وړی یـــم

زړه مې ددلبر په مینه مست شان ته
هـسـک تهد مې آندو دجانان وړی یم

ســتــورو سه رڼا مې وجـود وغواړي
تـــورو ماښامونو ته ځان وړی یـــم
څلوریزه

ســتورو کي رڼا چې کله ورکـه سي
بیلګه دبې علمه انـــسـان هغه شـان

لوی ورځ حـســاب ته منتظر انسان
سولې ستا راتلوته افغان هغه شان

پند
رڼاګانـــو ته دســـتـورو لږ خو تم سه
په تیارو کي دمـــا ښام هم ډېر رازونه

دګــلابـــو وږمي هـــرخوا ته نڅا کړي
داغـــزو په تــیـــرڅـــوکـــو پروازونه
لــمــر شغلي کانـــدي زموږ وجود لپاره
دســــپــوږمـی لارکې ستږي دې مزلونه
آندیم وړی خپل وجود ته څنګه جوړ دئ
خـیـال مې لـیـري لاړسي وکړي وزرونـه
دې نــــړی کي په هــر لــوري ازموینه
حـــمــیــدزیه دلـتــه هرخوادې رمزونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مه کـوئ جنګونه مې په چم کې نور
دلـــتــــه دويـــرنو هـيـڅ کمی نسته

راوړي قلمونه خــپـــل جــونـګــړو ته
زمــوږ خوارو جونګړو کې غمی نسته

مـــکـــوئ نـــفـــرت دخپلو ورنــو سه
نــــســتـــه زما په قام کې بدسړی نسته

وکـــرئ ګـــلـــونــــه مـــو ښوونو کې
آره ښـخـــه دلــتـــه هـيـخ اغزی نسته

مـــه کـوئ ظلمونه خــپـل وجود باندي
ظـلـــم چـارکي هيښکله بـــــری نسته

اور مـــړکـــړي هيواد نه مـــو زما قامه
غم سه خلاص هيواد کي مو سړی نسته

ښـکـلـي ســئ دښـکـلـو درناوی کوئ
ښـکـلـــو انسانانـــوته مـــرګی نـسـته

بـــدو تـــه کـــه ښــه يې کـلــه وويل
پــــوه سئ حميدزي ســـره زړګی نسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

نــېرۍ چاڼ کړه توله ډکه درنګونــو
هـــرخوايي ښايسته دپه ګـلـونــو
دلته بدمه کړه هوښيا اوسه انسانه
ښکلاګاني دي هرلورته دسيندونــو
دپښتون خاوره بـــډايــه دغـروره
هرلويشت يې پيمانه دغـــيـرتونو
8/6/1398

دي نــــېرۍ ته ته ډېوه يی
دښــيـــګـڼـو مجموعه يی

دهـــر لـــوري ځليدونکيه
تـــکـــه سپينـه آينه يـی

په آسمان کي ځلاندستورۍ
دخـــالـــق لـويه تحفه يی

ستا ليدلو کي خـــوښي ده
دبـــريـــاو خـــزانـه يـــی

ستا دسترګــــو رڼــــا اوري
د ګـــلــــونـــو دکـالـه يی

مـــيـنــــان دي بـخـتـور دي
ټـولو ښکلونه ښايسته يی
حـمـيـدزی دي صدقه سم
زما لپاره خـــو هرڅه يی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

زنکدن باندي مې پورته غیوار هیواد دئ
ویـــجـــاړ سوی هر برخه کې فساد دئ

غـلـیـمـانـــو ورته کړي یوه صلاح ده
دمـــدو څــخـــه دراوسه لا بـربـاد دئ

پند

دنـړی مـخ بدرنګ نه دئ
دلـتـه هرخوا ګړنګ نه دئ

په کـــږو لارو روان یــوو
ملامـت دلــتـه جنګ نه دئ

زمـــوږ سترګې دروغجني
په طــلاوکې زنــــګ نه دئ

دقـــاتــــلـــو تـــورو غبږدئ
دمکتب شیرین زنــګ نه دئ

دلـــــتـــه وینې تویي ســوي
دګــــلابــو سور رنګ نه دئ

ولې ډار دقـــبـــــره وکــــړو
قــبــــر هـــرچاته تنګ نه دئ

حــــمــــــیـــدزیـه لاره لنډه
آسمان دومره هم دنګ نه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماخاوره

دې خاورو کې ده مینه زموږ زړوکې نفرت دی
باران دتیږو وکړي وارن کړی مـوملت دئ

دګلو قدر نکړو ښکلا مو خوښه نه ده
خماریوو دسرو وینو خرڅ کړی موجنت دئ

ورانی کوو په زغرده خپل کلي په اورسوځو
په خپل منځ کې جنګیږو ژوندون موډذلت دی

ماشوم ته په تیغونو وژل دانسان ښي یوو
پري علم پوهه نکړو میشت دلته جهلت دئ

اې قامه ولې وژنې داستا دمور بچي دي
ستا زړه کې وینه نسته که ختم محبت دئ

یوالي ته جرګه سئ لربرسریوځای کړئ
د ورڼو په یوالي کي درهرڅه برکت دئ

خپل غرونه به آبادکړو ګلان به پکښي کښیږدو
زما زړه کې حمیدزیه دګل سره الفت دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اورو دمـــرغــانـو شور
دلــتـــــه ښکلا ګانـي دي

نسته زړه کې مينه زموږ
کـــرور دي لـکه کاڼي دي

موږ ليوني سـوي يوو
سترګي مــو نادني دي

بــد وړو کتابـونـو سـه
ويــنـــې مــو ارزاني دي

نه غــواړو بـريا لـويـه
مستې مـوسـاګانـي دي

بـــنـــديوو تـروږميوکي
لاري مـــوويـرانـــي دي

خدايه خوشحالي راکړي
دلــتـــــه ژړاګـــانـــي دي

زړه دحــمــيـــدزي ښخه
ســـري ويني روانــي دي
19/6/1398

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مرګه هیروم ځانته خوشحالۍ اخلم
ژونـد تیروم ستر ګـوته سلګۍ اخلم

نه کـــوم ګناه نور تـــري تـوبه کوم
ځـان ښــادوم نیکوته ځــولۍ اخلم

خیال مې درآسمانه پوري پورته وړم
زړونه پلورم یون ته مـې څپلۍ اخلم

هـرسمته خپلویو ته دامـــونـــه ږدم
مینه کـــرم ښکلوته سپـوږمـۍ اخلم

لار کي حــمــیـــدزي سره تپي وایـم
زړه صــبــروم ســتــرګو ته پتۍ اخلم

څلوریزه

سترګې مې بینا په هغه دم سولي
کله چې اې ښکلیه زما صنم سولي

عقل مې کــروړ ستا په خبرو سو
ته زما زخــمــونـوته ملهم سولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د وجود دغه پیچلی جوړښت
پاس دآســمـانه اوریدلی اوربښت
دعــقــل مـــزي داتړلی جـوړښت
خـالـقـه ستا دذات ستاینه کـوي
هـــــره زره دي یادونه کـــوي

ډالۍ دي راکړ زما دیــن سپیڅلی
هغه جانان چې انس وجنس منلی
دنـــړۍ هــر لـورته یې نورختلی
زړمې خالقه تــل مــنـنـه کوي
هــــره زره دې یـــادونـــه کــوي

دګلومــنــــځ کې داغـــزو کورونه
داوبــو لانـــدي بل داسـره اورونه
ســمندر مـــنـــځ کې دکبـانو زړونه
دالوتـــونکو مــســت چـتـک وزونه
باداره ســتـــا حــكـمت ښودنه کوي
هــره زره دي یـــادونـــه کــــوي

دخــاورو جــوړ د آدام ذادو وجـــود
دځــمــكــي مخ باندي روان هرسرود
واړه تشیال کې اوسیدونکی موجود
دلــمــر دوړانـــكـــو داروښانــه عمود
خـــالــقــه ســتـــا دذات ستاینه کوي
هــــــره زره دي یادونـــــه کـــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما چم

ساز او ســـــرودونه هيڅ
زما چــم کې مــزه نه کړي

بـــدکـــــوي بــد کارخلک
بدوســــه تـوبـــه نـه کړي

ورک دي په تياره کې دوی
زړه کې انـــديښنه نه کړي

درومــي دتــيـــارو لــورته
ژونـد ځــخـه ګيله نـه کړي

سوځي کـــتــــابونه خپل
غـــم دآيــــنــــده نه کړي

ګــلـــو ته تـــل بـــدوايي
بـدو ته غــــوســـه نه کړي

زړه دحـــمــــيـدزي غمګين
ښــکـــلـوتــه کاته نه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

ستا دسترګوشغلې هرخواته خورې دي
دنــړۍ په هــره بــرخـه کې دېوې دي

دمــيــنــو زړونــه تـاپسې خـوړمن دي
ستا دحسن پـه هرسمت کې ننداري دي

زړونه ســتــا دلـــيـــدو وږي دي دلبـره
ستا دمينې ځــومره سوځندې لمبې دي

درومې ستا خــواته زما ناچيـز خيالونه
تــخـــيـــول ســرمې ملې انـدېښنې دي

دنــــړۍ دتــولــــو ښـکـلـو ځخه ښکليه
ســتـــا يادوکي د خوږو شاتــو چينې دي

حــمــيــدزی دې صـــدقـــه سه اې دلبره
تـا پاشلې زمــوږ پـه لارو کې شــغـلې دي
14/7/1398

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوډ

مرګ مې دی قبول که مې جانان هیرکړئ
زړه مې رانه واخله که مې ځان هیر کړئ

بـــد یـــمــــه بـــادره زه اقـــــرار کــــوم
عشق د دونیاګی کي مې میزان هیر کړئ

زما په حال افـســـوس دئ تـیـروتلی یم
خـیــــال کې درناو مې تـــوپـان هیرکـړئ

اوره ســـتــــا لـــمـبې مې سوځوای نسي
ما دحــؤســـونــو هـــر داستـان هیرکړئ

غـــــوارمـــه خـــوښـــی هـــرلورته ووینم
هـــیـــرمې کئ دبـــدو مې آرمان هیرکړئ

شـــاوخـــوا هـــــر لـــورتـه دآندزیرمې دي
فـــکـــر کایـــنـــاتـــوکي انـــســـان هـیـر کړئ

زړونه دګـــلــــونـــو ښـــخــه کـــرکـه کړي
ولې دســــپــــرلــــیـــو موکارون هیرکړئ

خوب کوو ارمان مـویه خــــوب نـه خیږي
ویښ یــــوو دخــوبونو مـو تاوان هیرکړئ

وایــــه حـــمـــیـــدزیـــه راتـــه ووایـــه
چا دجـــنـــــګ وپـشلـو کي افغان هیرکړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

خلک ځان ته ګټه کـــړي سوځي موهیوادپه اور
نـــلـــرو پـــټـــکی په سـر غـــواړو درقیبه پـور

چـــم مـو ویران کړی دئ غـــرونه موسوځلي دي
ظلم کـــړو په ځان باندي پلورو خپل دزړه ټـکـور

وخت رانه تـــیـرسـوی دئ پاته یوو کاروان څخه
مــخـــتـــه مـو ازغي شنه دي نسته یې دکښلو زور

زما دقـــام په حال بانـــدي شیـن آسمان ژړاکـوي
بل دئ دجـــهـــنـــم پشان نه مـــري لګیدونکی اور

دلته دسرو وینو خـــوړ زمـــوږ دویـــنـــودک بهاند
مست یـوو دورور غوښې خورو دادی دغمازو تور

جنګ ته خوشحالي کاندو موږ یې تیرایستلي چا
درومو دبـــدی دښـــت کې نـــســـتـــه دنیکیو کـور

مـرګ مو راروابولي هـــرځـــای کي قتلیږو مـــوږ
وړانګي دکـــتـــاب نســـتـــه ځـغلـو دتیاروپه لور

دلـــتـــه اتـفـاق نـــســـتـــه غم دحمیدزي مل دئ
بـــدګني پـلار زوی دلته نسته یؤ رښـتـنـی ورور

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

دسترګو په شغلوکي ژوندون ګوروم
د رڼـــوســتـــورو چموکي ګـډون ګـورم

ژونـد مي ستا لپاره وړاندې ځي روان دی
دخـــوښـــيـــو په شــېـبو کي تړون ګورم

دجـنـت او د دوږخ پـــــروا مې یی نسته
دخالق په صـــفـــتـــو کي سـکـون ګورم

دبـــــر یا لـــوري ته ځـغـلـم رڼا مـوندم
په تيارو دتـــــورو شپـو کي سمون ګورم

زه لــګــيــا يـم خپل آنـدونه چيرې پيايم
دبـــدبـــخـــتـــو په ګڅو کي بيلتون ګورم

حـــمـــيـدزيه دژوندون سره مې جنګ دی
د وګـــــړو په ځــــيــــرو کي جنـون ګورم

څلوريزه

ووايـــه دونيا درتـــه نور څه درکړل
غــم اوژړاګانې دې په برخه سوي

څله دي ازار مظلوم وګـــړي کـــړل
آيا خوشحاليانې دې په برخه سوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړۍ

دښـــکـــلا ډکــــــه ده بـلا دا نـــــــړۍ
هـــر سـمــت یي خوند لري جدا دنـــړۍ

که دي زړه وغـــوښتـل خوندونه واخله
ډېـــره ښـــکـــلا لـــري رښتیا دا دنـــړۍ

مــنـمـــه دلـــتــــه ازمـــوینه ده بس
بـــس سـپـیـنــه پانــه دعقبا ده نـــړۍ

که دي نیکي کـــول خـــوښـــۍ به وینې
واوره بـېـــخـــي ده بـي وفـــا دا نـــړۍ

دبـــدو لـــیــره اوســـه ښـــه کـــوه تل
که بـــدې نـــه غـــواړي رښـا ده نـــړۍ

بدو کي ژونـــد که درته ښـه ښکاره سـو
هـــر شـېـبـــه یـې ده ســـزا دنـــــړۍ

دپوهي شتون کي ژوندون غوره دی ډېر
نـــاپـــو هـــو خـلـــکو تـــه بـلا ده نـــړۍ

که دې خـــوښـــۍ غوښتي نړیو کي بس
دخـــالـق یـــاد کـــوه بـــریـــا ده نـــړۍ

درد دهـــــیـــواد مي په ارام نه پرېـږدي
ما حـــمـــیـــدزي تـــه ده ژړا دا نـــــړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

درڅـخـه څنګه شـکـر وکـړم ربـه
ماتـه دي ډېـرې خوشحالۍ راکړي

دروغ وجـود يـمـه خـاوند خالقه
هـر لــهـزه کي دي ښـادۍ راکړي

سجده کوای سم بيله عذره خدايه
دهـريـو لـوري دي ډالــۍ راکـړي

زما عـاجـز څـخـه راضي سی مولا
ما تــه خـوښــۍ دي دنــړۍ راکړي

غزل

سـتـا هــره خبره کي بريا نغښتي
ستـا پـه ياد ژړا کي هم خندا نغښتي

مـرګ دي ياد هيڅکله ورکوای نه سي
قــبـر کي سـتـانــوم سره رڼا نغښتي

جام دپـاک څـښـاک دهـغـه چـا روزی
زړه کي چي يې هـر خوا تقوا نغښتي

دلـتـه که کړو لارو کي زر پــــټ دي
پای دبــدو لارو کي ســــزا نغښتي

مــکــوه دعــلـــم بــدې مه وايي
عــلـــم کي دهــر مرض دوا نغښتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان دي دګـلـونو په وږمو موږ کړه
ګـلـو تــه کـتـلـو کـي وفا نغښتي

ما تــه دنيکۍ کـولـو توان راکړه
زړه دحـمـيـدزي کي دادعـا نغښتي
دنړۍ هره زره
ستــا په لار تللوکي ستړيا نه وينـم
دخـپـلــه ژونـده هيڅ سزا نه وينم

که څـوک دښکلي ژوند خبرې وکړي
ستا ياد بـغيـر پکښي ښکلا نه وينم

که وايې ستا خوښي ارمان دی زما
عـجـبــه داده وای ژړا نــه ويـنــم

ښــه دئ انسان دآيني نــه دئ جــوړ
دلـــتـــه ښيـګـڼــه بې ريا نـه وينم

دنــړۍ هــره زره يــاد کــوي ســتــا
په ځــيــنــو ژبــو کي رفا نه وينم

خــوبــونــه دلــتــه ارامي نه لري
بـې ګـتـې کـړنـو کي بقا نـه وينم

دګل په نـوم چي ژبه ښکلي نه کړي
هغه مجلس کي هيڅ ښکلا نه وينم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که هوساینه دژونـد وغواړي څوک
نـړۍ کې هيڅ انسان هوسا نه وينم

د ارمــانــونــو يې پــنــدونــه په شا
دحمـيدزي خوله کي خندا نه وينم

زموږحال

دخـپــل مــنــزل ليد مو همدلته وکړ
وينئ موږ څومره وو رښتيا سه ليري

مــيـنــه مــومـنځ کي د درواغو وتل
درکـومــه هـده وو تــقــوا ســه ليري

راتــه ثابته ســول زمـــوږ هـره کړنه
مـــوږ وو دخــپل ژوند دبـقا سه ليري

ويـنـــه مــو مـفـت وه وژل مو ارزان
ظـالــمــان ولــې وه ژړا ســـه لــيــري

دخـپـلـو کـړونـو پــه شـمـار مکلف
رښــتــيــا مـــوږ واړ وو حـيأ سه ليري

لــږ دي دا واړه کــړو نـــه پــه مـــوږ
لـــيــر وو مـــوږ وو درنـــا ســـه لـيـري

زمـــوږ غـرور درهسکو غرونو وو لوړ
مـــوږ وو دعـــجـــز دکـــلا سه ليري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمــوږ پــه مــنـځ کي درغجن يوالی
پــه رښــتـيـا موږ وو دهرچا سه ليري

که خپل خالق ته په سجده سوه واړه
هــلــه بــه مـــوږ يــو دبلا سه ليري

انـــســـان دژونـــد پـــه مـانا وپو هيدئ
ځــــومـــره وو تللي دبـــريـا ســـه ليري

اې حميدزيه کــه کړه وړه موسم سي
مـــوږ بـــه خوندي يـــوو دسزا ليري

سوله

ســولـــه دشــاتــو پيالـه
ســولـــه تيارو ته ډيـوه

ســـولـــه خمار مــاتـــوي
ســوله درهرځه خوږه

دسولې ژوند ښکلی وي
سوله رونې سيد اوويالـه

ســولــه بــريــا راولـــي
ســولــه دګــلـو باغـچه

ســوله دژونـد رنګـينې
ســولـــه دغـــم ده دمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـولـه غـز ل دجانان
سـولـه دژوند سرمایه

په سـولـې موږ مینان
دسوله مـو خوښه دزړه

حمیدزی خوښ ځکه یم
سـولـه دژونـــد پیلامه

زموږ هیواد
هیواد زمـوږ دسوي سکورپه شان دئ
دلــتــه کلونو څخه جـنــګ روان دئ

زمـــوږ بــڼــونه ټول زخمي زخمي دي
دمـــودو دلـــتـــه دغـمـــو باران دئ

نه راسه ورک ســـو نه زموږسه ستړی
اولـوتی زموږ منځ کي داور توپان دئ

دمـــودو تـــږي یـــوو دسولي دغږ
دخـوښـــی نه دئ دخپګان دوران دئ

زمـوږ په زړو کي زمــوږ هیلي وژنــي
دهـیـوادپـالو دقـتـلـو خـــزان دئ

دورنـــو مـــنـــځ کي نـفــرتون شیندي
اغیار ظالم زمـــوږ پـــه سر روان دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويـنـــه مــوپلوري پري ملكونه اخلي
زمـــوږ رګـــونــو كـي دزرو كـان دئ

زمـــوږ تـــاريـــخ ته يې درواغ وويل
ښـكـلـى ټاټوبى مو دخپلو وران دئ

كله پـوهــيــږي عــقل نه لري دوئ
زموږ په ځينو اوس انسان بدنام دئ

چي موهر ښكلى په كتاب ښكلى وي
دحــمــيــدزي همـدغـه يو ارمان دئ

دښكلوښكلى
دښـكـلـو ښـكـلى ښايسته جانانه
دټـولـو خـلـكـوښخه ښه جانانه
پاس آسمانـونـو تـه ميلمه جانانه
زما وجــو درتــه لــوګى سـه ګله
په تـــورتــمــونو كي ډيوه جانانه

درو دونــه وايــمــه په تاهميشه
هــيــڅ نـــه لرم زه دژونـده ګيله
ښـنـګـه آدا كړمه دژوند شكرانه
چي ربه راكړى يې بس ته جانانه
دښــكـلــو ښكلى ښايسته جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه کې ستا څومره ده لویه بریا
نړۍ ښایسته ده ستا په نوراوجلوا
تاتــه درکــړی دی قــرآن پاک مولا
دپــاکــو زړنو یې هــرڅه جانانه
دښــکـــلـــوښکلی ښایسته جانانه

دســـیـده لارې یې ښوونکی نبي
درب قــانـــو پــلـــی کوونکی نبي
دعــالــمـــیـــانـــو لارښوونکی نبي
دخـــوشـــالــیـو یـــې آینه جانان
دښـــکـلـو ښکل،ی ښایسته جانانه

کــه ســتـــا په لار زه مـزل وکړمه
کــه دشـېبو دقیق شمېرل وکړمه
حـمـیـدزی حق لورتـه کتل وکړمه
هــلـه بـه یـمـه ستا میلمه جانانه
دښــکـلـــوښکلی ښایسته جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستـادمينې سمندرکي يم خوشحاله
زړه مې مـست دی دلتې يمه بيزاره
دخوبونو تعبيرونه مې رښتيتا سول
سـتـا يادو راتـــه راوښـودلـه لاره
موږګنهګاريوو
موږ ګناهګاريو چي هيواد مووران سو
دهـســـک څـــکـــه دغـمـو باران سو

زموږ په زړونو کي حسد ميشت سوي
زمـوږ ښارونـــو کي کـتـاب ارزان ســو

ديــتــيــمـــانـــو مـــو ازار اخيستی
ښــکـلـو ګـلونـو ته موڅان تاوان سو

پـه کـــړو لارو دبـــريـــا هــيـلـه کـړو
په لارو ورک څـــکـــه زموږ کاروان سو

مــــوږ قـاتـلان يـــوو د معصومو هيلو
دګلاب ژوند ته زموږشتون سترزيان سو

زمـــوږ وايـــه د دروغـجـنـو په شان
راڅـــه لــيــري څـــکـــه سترجهان سو

دمـؤمـنـــانو يـــــو دويـــنـــو خــمــار
بــــديــــو خـــپـــه راڅخه خپل جانان سو

که د بـــريـــا لـــورتـــه ورتلل غـــواړو نو
راسئ چي ټينګ پـه خپل خوږه ايمان سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـــپلـــو کـــورو ته به خـــوښـــۍ راولو
راســـئ راتــــول تـــوله په سپین قرآن سو
کـــه حـــیـــمـــدزیه نـــیـــغـــه لار لټوو
دســــتـــرکـــتـــاب ســــربـــه ســم روان سو

رنګونه

دژونـــــد ښـــکـــلـــي رنګونـــه
زمـــوږ سترګوکي بدرنګ دي

بـــــنـــونـــه مـــو وران کـړي
ګـــلـــونـــو زموږسه تنګ دي

چـیـنـــار مـو دئ سوځلی
خـــرڅ کـړي مولونګ دي

کـــتـــاب مونـه خـــوښیږي
کـــورنـــه موهـم ږنګ دي
ناصـــح پــه تــیـږو ولـو
غـــوږنو کي موسنګ دي
یــــوالـــي ځـخه تـښتـو
وهـــلـــي واږو بــنـــګ دي
راځي ټاټوبی جـــوړ کـــړو
قامـــونـــه موپه جنګ دي

راپـــورتـــــه به قـلـم کړو
زموږ توري تل په شړنګ دي

بـــيــــده یی حـــمـــیـدزیه
غـوږونـــو کي دي زنګ دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

بــنـده هله خـوښي مومــي
چـي ســتــايـنــه دبـادر کــړي

کور ښايسته يي وي جوړ کړي
چي تلوار په هـرنيک کار کړي

هله بــــد پـريــږدي بــدکاره
چي سـلام دخـپـل دلـدار کړي

مـئيـن نه دي دروغـجــن دي
چي کــاروـنــه داغــيــار کړي

دهـغـو به څـــه ګـيـلـه وي
کــتــابــونـه چي په دارکــــړي

وخت ناځون دی تلوار کانـدي
مـــوږ تــه خاوري انتظارکړي

ګــتــه اخلـه دشــيـبي ســه
ســتــا مـلــګري دي شمارکړي

دهــســک لــور ته کاتــه مکړه
تا به ولي وخـــت ازار کــړي
دقـلــم په نوک کي شات دي
دچا عـقـل که څــه کار کړي
حـــمـــيـدزيـه بخت هغه دی
چي دي سترګي ليد ديار کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړه ولې خـــپـــه يي ته
ماته پــه غــوســه يي ته

وخـت درځخـه تښته کړي
کلک په شان دغره يي ته

رحــم په خپل ځان وکړه
بــنـد پــه بند اره يي ته

کـــورتـــه دي رنـا يوسه
هـــره خـــوا تـيـاره يې ته

واخـــلـــه دغـمــازه غــچ
ولي يـــې پـه پــلـه يې ته

مات کړه هربدرنګ احساس
ښکلی يي درهرڅه يې زړه

مـــه پـريـږده خپګان دلته
مـيـنــه يې جلـوه يې ته

ورکــړه حـمـيدزي ته لاس
مست جام يې پيله يې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

دانـــــــــړی واړه زنــــــــدان دئ
خــلاصـــــون دلـتــه حق اسلام دئ

مــــيـــنـــــه وكـــــړه دګـلـونـــو
عـــشــــق بــــريا ده عشق الهام دئ

كــــتـــــابـــونـــو كي الماس دي
كــــتـــــابـــونـــو كي ارام دئ

له عــذابـــه كــي بــيـــريـــــړي
په توند لمر كي مست مست جام دئ

خـــاوره وګـــــوره عـاجــز سـه
عــــــاجـــــزی كې لــــوی مقام دئ

بـــــد اخـــلاق دځـــان ســوځـل دي
داخـــــــلاقــــو ژونـــــــد انعام دئ

دخــــوبـــــونـــو تـعـيبر سم كړه
ســتــــاپـــه ژبــه لـــوی كـــلام دئ

حـــــمــــيـــــدزی لاري تـه پـــام كـــړم
خــــور هـــرلـــور دابليس دام دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هیواد

دکــلــونـــو ښخه خــورا دئ زما هیواد
دچــا وړی یــې ازار دئ زمــا هـــیـــواد

زرغونه غرونه یې شنه لکه لوی هسک سول
په اورونـــو کې ایـــثـــاردئ زمــا هـیواد

دبــڼــو ښــخـــه یې تــور لوګي جیګیږي
په ســل وارو ســو پـــه دار زمــا هیـواد

ودانـــیَ یــې پــه بــمـــونـــو نـړیدلي
درهـــرچا دئ خـــوار او زار زما هــیــواد

دبـــچـــویې انـــدمـــونـــه دي پري سوي
د وخـــتـــو دئ نـاقـــرار زمـا هـــیـــواد

زړه یـــې ډک داولادو دجـــســـدو ســـو
دمـــرګـــونـــو دئ بـــېـــزار زما هیـواد

پـــرمـــختګ یې زغمای نسي شیطان زاده
د ډبـــــرو دئ انـــګـــار زمـا هـــیـــواد

دښـــکـــلا ښخه یې ډکه هـــره خـواده
داغـــیـــار ســـتـــرګــو کې خار زما هیواد

زمــوږ مـــیـنـــه یې رښـتـیـا لیدلي نه ده
کــنـــه اوس به واي ګـــلــزار زما هــیـواد

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نامـــه دخـپــل تاټوبي عاشقان يوو
چاپـيــرلی پــه اغـيــاردئ زما هــيـــواد

دګـلــونــو تــخـم هرخوا شيندل غواړي
دبـلــبـلــو دئ مـــــــزار زمــا هــيـــواد

دګـــلاب وجـــود سه ويني راڅاڅيږي
زخـمــي ســوی پـــه تـلــوار زما هيواد

که دځان ګـتـه هيواد ته موږډالی کړو
دســــروزرو به ســي هار زما هــيــواد

دهـــيــواد لپاره خپل وجود کړه سترې
ستــا وکارتــــه انـتـظار زمــا هيواد

حميدزی يې زره خاور باندي وياړکړم
پـه الــمــاسـو دئ سيـنـګار زما هيواد

دجانان ياد

دزړه ويـــنــــې مـــې دياردغمه ابشي
دفـــراق لمبې يې غــوښي راته وربشي

آنـــدامــــونــــه مې لړزانده دي خماريم
دکـــوثـــر اوبـه يې ي ياد کي راته ابسي

ستا ويــوو بانـــدي زما وجود قـربان سه
ســتــا کـلام کـي ډک بنونه راته بـــرېښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخـــالـــق د نـــعـــمـــتـــونـــو شـــكـــر وايم
پیل په غین وي په توبه باندي تول ري سي

حـــمـــیـــدزیه دانـــــړیَ بلې ته هـــیــخ ده
دغـــه خاورې مـــوخـــوښیَ راســـه رانديږسي

دهیواد ستاینه

زما دهـیـواد تیري خو سره زرښکاري
څـــومره ښکلی دغه پوري غرښکاري

دلـــتـــه په هـــیـــواد باندي مین لږدي
بیا یې هـــم دمیني لـــږ اثـــر ښکاري

مــــــور دمـــحـــبت تمثیل زده کړی دئ
عـشق دخپل ټاټوبي کي خطر ښکاري

وګـــوره فـــرهـــنـــګ مولیلام سوی دئ
ډېـــرو پـــښـــتـــنـــو کي لږ هنر ښکاري

تـــــوري مـو پوښنونو څخه کښلي دي
ورنـــو په وژلـــو کي اشـــر ښـــکـــار ي

زړوكي مـــونـــفـــرت سره ویشلی دی
دلـــتـــه حـــمـــیـــدزیـــه جوړ محشر ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ حال

خنـدا باندي پوهيږو نه ژړاوي زموږملي دي
چـمـونه موخراب دي سزاوي زموږملي دي

هـيـواد مــو لولپه دئ کــورونه موسوځلي
دجــهـل په لار درومــو بلاوي زموږ ملي دي

کتاب څخه نفرت کړو قلم مودئ مات کــړی
دجنګ لمبو کې پټ يوو رڼاوي زموږملي دي

د ورونو وينه پــلـــــورو بازار دظلم ګــــــرم
غـمــاز يوو تيرايستلي ګناه وي زموږملي دي

انصاف په دار ځــريــږي قاصي ســزا ورکړي
هــيــواده ستا دتيږو ښيرا وي زمـوږ ملي دي

تــــنـــکي ګــلــونــه وايه خبريې حميدزيه
ســاقــي مــوماتې سـوي وفاوي زموږملي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

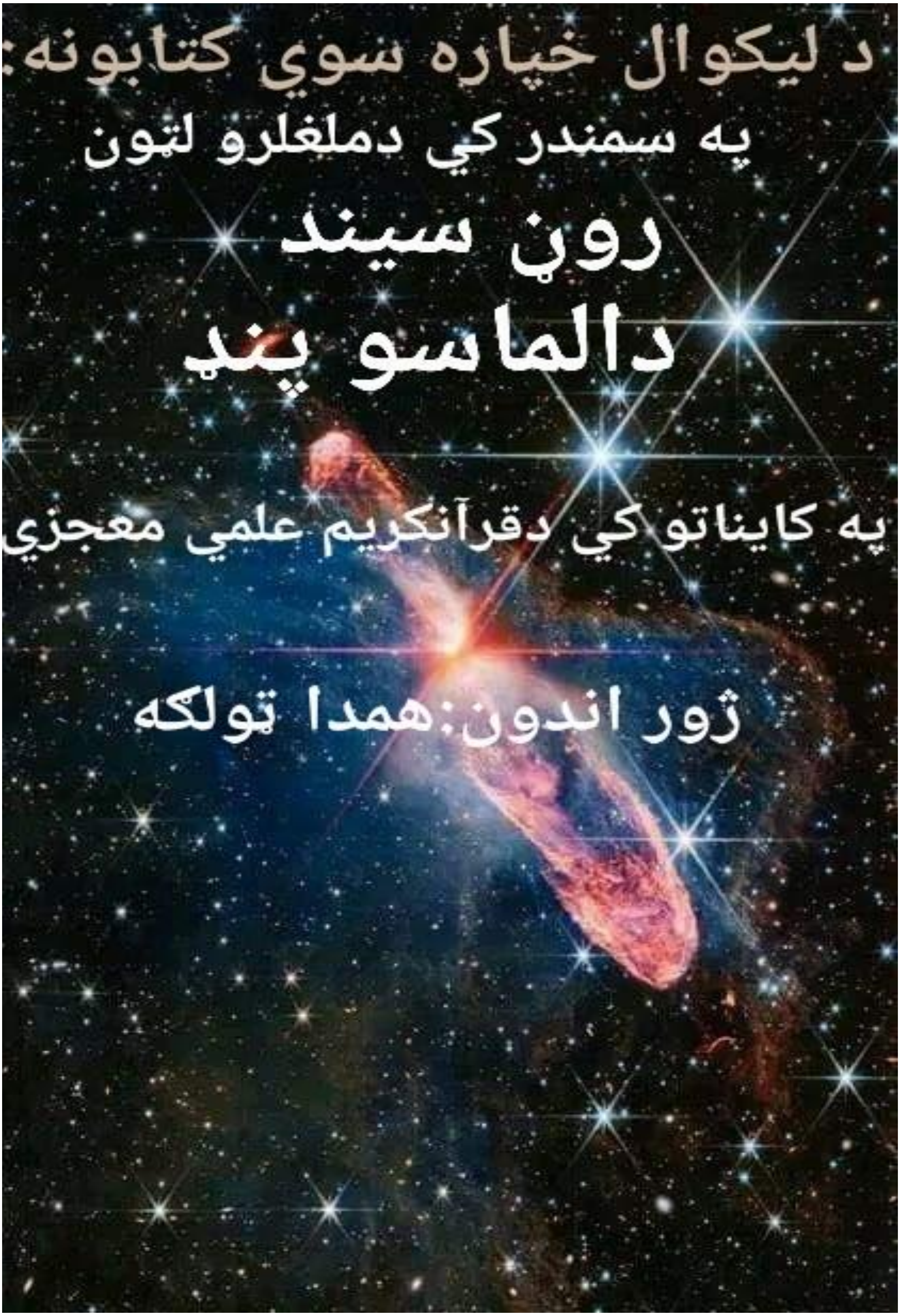

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library